

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010235
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122010235.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 17. 05. 2022 konajúc samosudcom JUDr. Barbarou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného T. U., M.. XX. XX. XXXX F. Q. Q. J. G.W. T. Č., M.. XX. XX. XXXX F. Q. Q., takto

rozhodol:

obžalovaní

1. T. U., M.. XX. XX. XXXX F. Q. Q., A. Q. Y. XXXX/XX, Q. Q., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, Komenského 7, Banská Bystrica
X. T. Č., M.. XX. XX. XXXX F. Q. Q., A. Q. Š. XX, Q. Q., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, Komenského 7, Banská Bystrica

sú v i n n í, že

dňa 12. 11. 2021 v čase asi o 17.20 h na odbočke do firmy ZARES, ulica Švermova 45, Banská Bystrica bol hliadkou PZ zastavený a kontrolovaný vodič osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo s evidenčným číslom Q. XXX Q. T. U., ktorý javil známky požitia alkoholu alebo omamných a psychotropných látok, bol podrobený dychovej skúške, s negatívnym výsledkom, bol poučený a vyzvaný, aby sa podrobil odberu biologického materiálu, pričom uviedol, že je užívateľom drog, uviedol, že pri sebe má štyri kusy striekačky - inzulínky, striekačku s citrodekom, kovovú lyžičku, ktoré veci vyložil na kryt batožinového priestoru vozidla, pričom ako spolujazdec sa vo vozidle nachádzal T. Č., a následnou prehliadkou motorového vozidla v odkladacom priestore v časti spolujazdca bola nájdená zelená škatuľka s obsahom 7 ks papierových skladačiek, pričom ako vyplýva z odborného vyjadrenia Kriminialisticko-expertízneho ústavu PZ, Slovenská Ľupča, v týchto sa nachádzal hnedý práškový materiál s hmotnosťou 0,757 g, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu (diacetylmorfín) s prímiesou kofeínu, čo predstavuje štrnásť bežných jednotlivých dávok drogy s obsahom 5 mg absolútneho heroínu vo forme bázy, pričom tieto omamné a psychotropné látky si T. U. J. T. Č. zabezpečili doteraz neznámym spôsobom od nezistenej osoby a následne ho neoprávnene prechovávali, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z.,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene si zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu omamný látku, psychotropnú látku,

č í m s p á c h a l

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

1. Obžalovaný T. U.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa trest vykoná v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

2. Obžalovaný T. Č.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa trest vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa ukladá trest prepadnutia vecí - finančnej hotovosti v celkovej výške 1 724,07 Eur, 1 USD a troch ks eurobankoviek v nominálnej hodnote 0,00 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 25. 03. 2022 na Okresný súd Banská Bystrica obžalobu sp. zn. 1Pv 316/21/6601 - 59 na obvinených T. U. J. T. Č. pre trestný čin právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022 spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v obžalobe a výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Súd na výsluchu dňa 08. 04. 2022 po podaní obžaloby postupom podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku rozhodol o ponechaní obvineného T. U. vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože vzhľadom na osobu obvineného a závažnosť trestného činu, pre ktorý je stíhaný, nebolo v čase rozhodovania o väzbe možné túto nahradiť podľa § 80 alebo § 81 Trestného poriadku. Takisto, z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a pretože vzhľadom na osobu obvineného a závažnosť trestného činu, pre ktorý je stíhaný, nebolo v čase rozhodovania o väzbe možné túto nahradiť podľa § 80 alebo § 81 Trestného poriadku, bol vo väzbe ponechaný aj obvinený T. Č.. Súd neprijal jeho písomný sľub a zamietol aj jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, neprijímajúc s tým súvisiaci písomný sľub a záruku dôveryhodnej osoby. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 4Tos/37/2022 zo dňa 21. 04. 2022 zamietol sťažnosť obvineného Čiefa proti rozhodnutiu okresného súdu.

I.

G. T. U. M. hlavnom pojednávaní konanom vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že s obžalovaným Č. sa poznajú dlho s tým, že on predáva drogy. Mal smolu v tom, že ho v ten večer šiel zaviesť domov a dopadlo to tak, že je spoluobvinený, lebo v priestore priehradky pred spolujazdcom boli nájdené drogy. V zhode s výpoveďou z prípravného konania uviedol, že dňa 12. 11. 2021 skončil v práci na Králikoch a svojím vozidlom zn. Volkswagen Polo šiel domov smerom na Gerlachovskú ulicu v Sásovej. Kontaktoval

sa s Č., ktorý mu povedal, že je v Sásovej pred potravinami Ida a potreboval by odviezť domov, s čím obžalovaný U. súhlasil. Keď Č. k nemu do vozidla nastúpil, šiel smerom na Rudlovskú cestu, kde sa pripojil na výjazd do Podlavíc a odtiaľ išli do areálu ZARES, kde ho pri odbočke zastavila hliadka. Vyzvali ho, aby predložil doklady a podrobil sa dychovej skúške. Potom ho vyzvali, aby vystúpil z auta a prešli k zadnej časti vozidla, kde vykladal veci (kľúče, tabatierku, cigarety, zapaľovač a peňaženku; telefón mal v aute) na zadnú kapotu batožinového priestoru. Č. ostal sedieť v aute. Prehliadka mohla trvať 5 - 10 minút. Uviedol, že je užívateľom drog, konkrétne heroínu a že má pri sebe štyri striekačky, kovovú lyžičku a citróndeko. Keď sa ukončila táto časť, prišli k Č., ktorého vyzvali, aby vystúpil z auta a vydal veci. To sa už dialo pri prednej kapote vozidla. On mal pri sebe tri telefóny, peňaženku, ale keď nastupoval do auta, videl, že má pri sebe aj zelenú kovovú škatuľku. Keď vykladal veci policajtom, U. stál bokom a čakali na hliadku so psom. Keď pes prehľadal auto, tak sa v priehradke na mieste spolujazdca našla kovová škatuľka, v ktorej bolo sedem skladačiek heroínu. Túto policajtom obžalovaný U. vydal, aj keď nebola jeho. Obaja išli na odber biologického materiálu. Stalo sa aj predtým, že obžalovaného Č. viezol, nie konkrétne tou istou trasou, ale napríklad, keď si išiel k nemu kúpiť dávku, tak ho zviezol domov, podľa toho, kde si od neho dávku kupoval. Keď ho poprosil, tak ho zobral.

V deň skutku Č. k nemu nastúpil do auta pri potravinách Ida, U. mu zastavil pri bankomate. Č. mal v rukách tri mobilné telefóny, kovovú škatuľku, peňaženku a požiadal ho, či ho neodviez domov. Najprv ho domov nechcel odviezť, lebo chcel ísť na pumpu natankovať, ale Č. ho prehovoril. Škatuľku si počas jazdy dal Č. do vrečka a aj peňaženku. Telefóny asi držal v ruke. Na otázku, či vie uviesť, ako sa mohla škatuľka nakoniec nájsť v priehradke, obžalovaný U. odpovedal, že kým ho policajti kontrolovali, podrobili dychovej skúške a požiadali ho, aby vystúpil z auta, kedy s nimi prešiel k zadnej časti auta, musel tú škatuľku tam vtedy vložiť. Mal na to dosť času a priestoru. Č. okienko či dvere auta počas kontroly obžalovaného U. neotváral, sedel celý čas v aute. Z auta nevystúpil ani vtedy, keď U. bol s hliadkou pri zadnej časti vozidla, kde im otvoril kufr a bol tam ruksak s jeho vecami na užívanie drogy (striekačky, kovová lyžička a citróndeko). Zadné sklá sú dymové, takže na Č. nemal nikto výhľad a bolo aj prítmie. Č. na sedadle mohol sedieť 5 - 10 minút, kým spravili prehliadku obžalovanému Petrovi. Z auta Č. vystúpil, až keď mu začali robiť osobnú prehliadku.

Hliadka, ktorá zastavila, mala asi dvoch členov. Vedľa na parkovisku boli v nejakom civile policajti, ktorí tiež potom pristúpili k jeho vozidlu. U. stiahol na aute okienko, hliadka pristúpila k dverám. Odovzdal im doklady, dychovej skúške sa ešte podrobil, keď v aute sedel. Po dychovej skúške ho hliadka s dvoma členmi vyzvala, aby vystúpil, takže kým prešiel k zadnej časti vozidla, boli s ním dokopy traja policajti. Teda z tých civilov k nemu pristúpil jeden. Na hliadku, ktorá prišla so služobným psom, sa čakalo dosť dlho, hodinu až dve. Č. urobili prehliadku potom, čo prehľadali jeho a potom, čo ho vyzvali, aby vydal veci. Zelenú škatuľku, ktorú mal Č. pri sebe, keď nasadal do auta, už u neho obžalovaný U. videl, pretože z tejto škatuľky aj jemu predával drogy. V tej škatuľke sa nachádzali skladačky s heroínom. Škatuľka bola zelenej farby, pričom vždy mal Č. drogy v tejto škatuľke. Obžalovaný U. si od neho kupoval drogy dva až tri razy do týždňa. Heroín si kupoval iba od Č. na rôznych miestach, podľa toho kde ho zastihol. Č. nepredával drogy na jednom mieste, ale na rôznych miestach v meste Banská Bystrica. Vždy mu zavolať, kde sa nachádza. Skladačku predával Č. v sume po 10,00 Eur. Obžalovaný U. potvrdil, že je užívateľom heroínu, pričom jedna skladačka pre neho bola dosť málo. Zvykol naraz užívať aspoň tri skladačky.

Keď sa robila prehliadka vozidla, už za účasti služobného psa, opýtali sa ho, či sa môže robiť. Nepamätá si presne, či bol nejako konkrétne poučovaný, no určite sa ho pýtali, či súhlasí s prehliadkou. Nebol informovaný o tom, že prehliadka bola urobená so súhlasom prokurátora. Nepamätá si to presne. Obžalovaný U. trval na tom, že Č. mal pri nastupovaní do auta v ruke tri mobilné telefóny, peňaženku a aj zelenú kovovú škatuľku, nie sú to také veci, ktoré by sa nedali udržať v jednej ruke. Dvere do auta si určite otváral rukou, ale ako presne, nevedel popísať, lebo nesleduje ľudí, ako nastupujú do vozidla. Okno na dverách spolujazdca bolo zavreté, dvere si otvoril Č. sám.

Pred jeho zadržaním užil drogy dva dni predtým, čo bola streda, keďže v piatok ho zadržali. Na odber biologických vzoriek ho mohli vziať možno po štyroch, piatich hodinách. Bolo to dlhšie, no čas nesledoval. V minulosti bol on sám trestne stíhaný za prechovávanie drog, za čo bol aj odsúdený. Bol aj v inej veci vypočúvaný ako svedok, obvinenie mu vznesené nebolo.

Obžalovaný U. si bol vedomý toho, že obžalovaný Č. predáva heroín, napriek tomu mu dovolil sadnúť do jeho vozidla, aby ho odviezol domov. V deň skutku drogu neužil, no napadlo mu, že ak Č. odviez domov,

tak si od neho drogu kúpi. Neplánoval to, len mu to napadlo, pretože naposledy drogu užil pred dvoma dňami. Myslel si, že si vyberie peniaze z bankomatu a kúpi si drogu. Ku kúpe už nedošlo. Peniaze si zvykne vyberať v bankomate na Úsvite, kde je bankomat UniCredit Bank. Nerozumel otázkam obhajkyne obžalovaného Č., ktorá chcela zistiť, prečo chcel ísť vybrať peniaze do bankomatu, ktorý nebol na trase, ktorou mal odvieť Č. domov. Nevedel, kam tým obhajkyňa mieri, keď vypovedal, že až keď Č. viezol, napadlo mu, že si kúpi od neho drogu, o čom ale Č. ešte nevedel, lebo mu to nepovedal. Zastavili ho a neskôr aj zadržali policajti, preto už si viac drogu nekúpil. Č. pozná dlho, sú z jednej ulice, ale nikdy sa nejako nestretávali ako kamaráti. Stretávali sa vtedy, keď si chcel kúpiť drogy. Vie, že jeden mobil používa Č. na predaj drog, ide o tlačidlový mobilný telefón a tie zvyšné dva boli asi jeho súkromné. Na Č. má len jedno telefónne číslo, z ktorého si dohadovali stretnutie, keď chcel obžalovaný U. kúpiť drogu. Iné telefónne číslo na neho nemá. Obžalovaný U. pracoval pred obmedzením osobnej slobody na dohodu o pracovnej činnosti vo firme EUROCONSTRUCT. Nevie o tom, že by bol Č. niekde zamestnaný. Podľa neho to ani popri predaji drog nemohol stíhať. Keďže si k nemu chodieval pravidelne kupovať drogy, môže povedať, že obžalovaný Č. nikde nebrigádoval.

Obžalovaný T. Č. taktiež na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. S U. vyrastali na jednom sídlisku v Sásovej, nie sú kamaráti, sú skôr známi. Úvodom výpovede uviedol, že v deň skutku volal on U., nie naopak. Volal mu, či by ho nezaviezol domov, lebo bol v Sásovej, chcel ísť pozrieť syna, ale nestihol, lebo stretol kamaráta a sa zarozprávali. Najprv volal taxi službu, ale boli obsadené taxíky, mohli by pre neho prísť až za pol hodinu, tak zavolať U., ktorý prišiel asi za nejakých 10 minút. Bol ochotný ho zaviezť domov. Sadol si do auta a z peňaženky chcel vybrať 10,00 Eur, ktoré mu chcel dať za odvoz, ale povedal, že nie je treba. Po ceste sa ho U. pýtal, či by mu nepožičal nejaké peniaze, že potrebuje, lebo si všimol, že má peniaze v peňaženke. Obžalovaný Č. mu povedal, že nie, lebo potrebuje zaplatiť nájom. Keď ich zastavila hliadka, vyzvali U., aby ukázal doklady a podrobil sa dychovej skúške. Potom aj k nemu pristúpil jeden príslušník PZ, zdalo sa mu, že bol v civile, posvietil si na neho a požiadal ho, aby vystúpil z auta, vyložil všetko, čo má vo vreckách. Vystúpil a na zem položil kľúče, peňaženku a tri mobilné telefóny. Potom čakali na hliadku so služobným psom. Za ten čas ich prehľadali.

Obžalovaný U. ho viezol zadarmo asi dvakrát za mesiac alebo keď stál na zastávke autobusu, tak ho vzal. Keď sa obžalovaného prokurátor znova opýtal, či ho viezol dvakrát do mesiaca, obžalovaný uviedol, že to nebolo často, možno raz alebo dvakrát do mesiaca, za pol roka asi trikrát. Nakoniec si už obžalovaný presne nepamätal, nevedel uviesť, ako často ho viezol. Nebolo to ani zadarmo, za taxík platil tri alebo štyri eurá, tak U. dával päť. Do vozidla nastúpil prednými dverami a v rukách nemal nič. Vo vreckách mal tri telefóny a peňaženku. Keď si sadol, peňaženku z vrečka vybral, aby zaplatil za cestu. Nemáva bežne tri telefóny, iba dva. Ten jeden si zaobstaral pred štyrmi alebo piatimi dňami a chcel ho prediť. Obžalovaný U. videl obsah jeho peňaženky, keď mu chcel dať 10,00 Eur za cestu. Vtedy mal v peňaženke asi 1 700,00 Eur. Peniaze mal z brigád na stavbe a tiež sprostredkoval pred dvoma mesiacmi predaj auta, tak mal aj províziu 2 000,00 Eur. Tá provízia bola vyplatená v rôznych bankovkách, v desať aj dvadsať eurobankovkách. Vyplatil ho pán D., priezvisko uviesť nevie. Vedel by ho označiť, ako vyzerá. Išlo o vozidlo zn. Audi A6. Predajca chcel za vozidlo 6 000,00 Eur - 8 000,00 Eur, ale on sprostredkoval predaj za 10 000,00 Eur.

Uviedol, že určite nie je možné, aby tri telefóny a peňaženku udržal v jednej ruke. Peňaženka bola dosť veľká a ukázal, že všetky veci spolu mohli mať výšku asi 20 cm, čo neskôr upravil, keď sa ho samosudca pýtal, akým spôsobom mal naskladané tri mobilné telefóny, ktoré sú dnes tenšie (značka Samsung S8+, Samsung S10+ a Nokia), a hrubú peňaženku, pretože pri výške 20 cm by musel aspoň jeden telefón byť položený na ten ďalší na jeho celú výšku, čo asi nie je možné. Keby takto držal všetky uvedené predmety, nedokázal by určite otvoriť dvere na aute. Zelenú kovovú škatuľku, ktorá sa v aute našla, nebola jeho. Nemal ju so sebou, keď do auta nastupoval, videl ju prvýkrát, keď sa našla v tom priestore priehradky. Kým U. vystúpil z auta a prebehla jeho prehliadka, tak on sedel v aute a potom k nemu pristúpil nejaký policajt, ktorý do auta svietil baterkou. Za ten čas sa on hral na telefóne, takže ho uzamkol a z auta vystúpil, odopínal si aj pás. Veci, ktoré mal pri sebe, vyložil z vreciek na zem. Určite nebol poučený predtým, ako mu bola robená osobná prehliadka. Nevedel, kvôli čomu sa to deje. Telefón si už zdvihnúť zo zeme nemohol. Keď prišla hliadka so psom, tak si len všimol, že pes prehľadáva auto, ale k tomu tiež nijako poučovaný nebol, nepočul to. Nemal vedomosť o tom, že sa prehliadka robila so súhlasom prokurátora. Keď si chcel zdvihnúť telefón zo zeme, započul, že jeden pán policajt sa pýtal ďalších policajtov, či majú aj súhlas prokurátora a iný policajt sa zasmial a povedal, že „to si my veľmi rýchlo vybavíme“. Čo sa týka jeho finančných príjmov, pracoval brigádnicky, prerábala byty, vykonával

rekonštrukcie a dokázal si tak zarobiť (ako kedy) 150,00 Eur, 300,00 Eur, niekedy aj 700,00 Eur. Popri tom má známeho, čo má záložňu a niektoré veci, o ktoré sa nikto nehlásil, bolo možné následne predať, tak robil sprostredkovateľa a mal z toho províziu. Hotovosť, ktorú mal pri sebe, pochádzala z predaja auta vo výške 2 000,00 Eur v septembri 2021 a tiež zo súm, ktoré získal z predaja ďalších vecí či odmien za brigády. Z drogovej trestnej činnosti určite nemal žiadny príjem. Časť z tejto provízie použil na zaplatenie nájmu, nákup potravín. Tvrdil, že nemal pri sebe hotovosť vo výške 1 724,07 Eur, len 1 700,00 Eur, ktorá mu bola zadržaná.

V ten deň volal U. preto, lebo taxislužba nebola dostupná a keď si prezeral telefónny zoznam, tak si uvedomil, že býva v Sásovej a on bol tiež v Sásovej. V poslednej dobe sa nestalo, že by U. jemu volal. Niekedy v minulosti sa tak mohlo stať. Na otázku obhajcu obžalovaného U., prečo na hlavnom pojednávaní vypovedal, že zelenú kovovú škatuľku videl prvýkrát, keď sa našla pri prehliadke, a pred vyšetrovateľom uviedol, že ju možno aj chytil, keď podával U. zapaľovač, uviedol, že to je pravda. Lenže v aute bola tma. U. ho poprosil, aby mu podal zapaľovač, lebo si chcel zapáliť. On však nevedel, kde je zapaľovač, nevidel ho. U. mu povedal, aby sa pozrel vo dverách auta alebo do tej priehradky. Zapaľovač hľadal asi minútu, v pravých dverách a na zemi. U. šoféroval. Nevie, čo predtým U. robil, kde si zapaľovač nechal, ale keď bol s ním obžalovaný, tak si U. chcel zapáliť a poprosil ho, aby mu podal zapaľovač.

L. S. pozná len zbežne, nepamätá si, kedy sa naposledy stretli. D. P. pozná asi 15 rokov, sú kamaráti, majú spoločných známych. Naposledy sa stretli začiatkom novembra alebo v septembri minulého roka. Potom sa stretli vo väzbe raz, na jednom otvorenom oddelení. Neboli na spoločnej cele. Boli spolu tak asi mesiac, mesiac a pol. Predtým vo výkone väzby či vo výkone trestu odňatia slobody neboli. Tiež pozná svedka T. B. asi 15 rokov, majú spoločných známych, poznal jeho priateľku L., chodievali aj spolu na kávu. V kontakte neboli nejako často, keď boli na slobode. Komunikovali spolu tak, že keď sa stretli v meste, spolu si sadli na kávu. Inak veľmi nie, skôr boli známi. Nevie, prečo napadlo B.Č. napísať mu do väzby. Asi sa dozvedel, čo sa udialo. Do väzby mu píše jeho priateľka, sestra a syn. Píše mu do väzby ešte jeden kamarát C. F.. On sa nevyjadruje k jeho veci, ostal prekvapený a zarazený.

Vedel o tom, že U. je užívateľom drog, ale bolo to predtým a teraz si myslel, že s tým prestal. Počul, že predtým užíval rôzne drogy. Na doplňujúcu otázku, aby vysvetlil, ako mohol mať zo sebou hotovosť z provízie z predaja auta v septembri 2021 vo výške 2 000,00 Eur aj v deň skutku (12. 11. 2021), keď medzitým mal uhradiť nájomné, výdavky domácnosti a pomáhať aj svojmu synovi, obžalovaný uviedol, že tie peniaze boli aj z „fušiek“ a navyše v deň skutku chcel uhradiť aj nájomné za byt na Š. E. F. Q. Q.trici. Nájom je splatný k 15. dňu v mesiaci vo výške 600,00 Eur. Chcel ísť večer do banky v obchodnom dome Europa, kde by vložil nájom na účet prenajímateľa. Nájom uhrádzali rôzne, väčšinou ale vkladom na účet v banke.

Vzdelanie má ukončené základné a má ukončený aj rekvalifikačný kurz v odbore kuchár - čašník. Je manuálne zručný, ľudia ho už aj poznajú a volajú ho k rekonštrukciám. Má veľa známych, sám sa aj iniciatívne pýta, či nie je nejaká práca. Kamarát, ktorý má záložňu, mu na predaj vecí poskytuje priebežne, niekedy dva až trikrát do mesiaca. Prepadnuté veci sú elektrospotrebiče, mobilné telefóny a pod. Keď to nevie dlhšie predať jeho kamarát, tak mu to posunie a obžalovaný Č. sprostredkuje predaj. Provízia je rôzna, podľa toho čo to je. Príjem, ktorý za mesiac získa takouto činnosťou, je pre neho dostatočný. Má priateľku, ktorá pracuje v lekární a dobre zarába. Keď nemá na pokrytie domácnosti on, pomôže mu priateľka, potom jej to vráti. Syn je dospelý, má 20 rokov, ktorý už na vysokú školu nechodí. Údajne je evidovaný na úrade práce.

Svedok L. S. vypovedal, že obžalovaného U. pozná 6 - 7 rokov, obžalovaného Č. nejakých 15 rokov. Svedok je konzument drog a od Č. si kúpil nejaké drogy, je teda díler. Svedok užíva heroín asi 15 rokov. Naposledy si ho kúpil od Č. v novembri 2021. S obžalovaným U. sa stretli vo väzbe. Je pravdou, že ho oslovil, či pôjde svedčiť. Svedok o celej záležitosti vedel zo správ, že boli zadržaní. S obžalovaným U. sa stretol aj na cele, ale to bolo potom, ako ho oslovil. Keď boli s U. na jednej cele vo výkone väzby, bol ako svedok vypovedať pred vyšetrovateľom. Boli spolu pár dní. Svedok nie je pracovne zaradený, nebol ani obžalovaný U.. Svedok trávi čas na cele, čítal knihy. U. pozeral televízor. S obžalovaným U. sa čiastočne o veci bavili. Na výpoveď ho nenavádzal. U. mu len povedal, ako sa to celé stalo. On sám o veci nevie povedať nič. Obžalovaného Č. pozná pod prezývkou „. A., pričom medzi konzumentmi je pod touto prezývkou známy. Myslí si, že asi všetci v Banskej Bystrici a vo Zvolene kupovali heroín od obžalovaného Č.. On sám však všetkých nepozná, ale tých, čo menovite pozná, tak si od Č. tiež kupovali

heroín. Aj obžalovaného U. pozná cez drogy, vie, že je konzument. Naposledy si U. určite kúpil drogy od Č., ale či tak robil vždy, to svedok nevedel s istotou uviesť. Osobne nebol prítomný pri poslednej kúpe drogy U.. Keď si svedok kupoval drogy od obžalovaného Č., mal ich balené v obálkach a keď naposledy kupoval drogy pri úrade práce, boli uložené v plechovej krabičke. Nevie presne, či bola modrá alebo zelená, mohla mať veľkosť 10 x 5 cm. V rukách tú škatuľku nemal, podrobne ju popísať nevie (či tam boli nejaké kresby, obrazy a pod.), ale pamätá si ju. Voči nemu je vedené trestné konanie pre prechovávanie drog pre vlastnú potrebu, ktoré konanie je v štádiu prípravného konania a vedie ho Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici. Tento útvar to vedie z dôvodu osoby druhého obvineného, ktorý je dílerom drog (pervitín). Svedok je konzumentom pervitínu a heroínu. V poslednej dobe užíval heroín nepravidelne raz za dva alebo tri mesiace. Bol na heroíne závislý, no liečil sa a skončil s tým. Raz za čas si heroín dal. Vie sa ovládať vo vzťahu k heroínu, má k tomu už rešpekt. S U. sa vo väzbe stretli tak, že svedok sa vracal z prechádzky a obžalovaný U. asi vychádzal z obchodu, bolo to na chodbe. Nebolo veľa času na diskusiu, U. mu len povedal, že ho označil za svedka. On o jeho veci vedel, lebo to bolo v správach. Na cele boli spolu dva týždne, rozprávali sa, ale nie tak, že by ho U. navádzal na výpoveď. Bavili sa o obidvoch svojich veciach. V minulosti bol svedok trestne stíhaný za majetkovú trestnú činnosť, za drogovú trestnú činnosť nie. Bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. V minulosti vykonávali s U. trest v jednom období v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, neboli vtedy na jednom oddelení. Za to, že svedčí v tejto veci, mu určite U. neponúkal žiadne služby. Osobu D. P. pozná. Naposledy sa s ním stretol asi pred 10 rokmi, tiež to bolo vo výkone trestu. Nevie presne, za akú trestnú činnosť to bolo, možno marenie. Osobu T. B. nepozná, ani prezývka „X.“ mu nič nehovorí.

Obžalovaný U. sa vyjadril k výpovedi svedka tak, že S. na žiadnu výpoveď nenavádzal. Vedel o tom, že aj svedok si chodí za Č. kupovať drogy. Vo väzbe sa stretli, boli aj spolu na cele a bavili sa aj o svojich trestných veciach, ale nie v tom smere, aby ho na výpoveď navádzal.. Obžalovaného prezývajú „T.“ a svedok mu sám na to povedal: „T., mne je ťa ľúto.“ To, čo uviedol obžalovaný Č. ako vyjadrenie sa k výpovedi, nie je pravda. Nerozumie, či si myslí, že svedok vypovedal za keksíky alebo čo.

Obžalovaný Č. uviedol, že svedok klame, vymýšľa si. Naposledy sa s ním stretol vo Zvolene pred 11 alebo 12 rokmi. Nikdy mu drogy nepredával. Svedok má vedomosť o tom, že údajne S. takto svedčil aj v čase, keď bol na Kráľovej, za nákupy. Myslí si, že aj U. mu jeho výpoveď kompenzoval nejakými nákupmi, aby svedok prežil vo väzbe. Určite tá výpoveď nie je len tak. Vo výpovedi predtým pred vyšetrovateľom S. uviedol, že sa s U. stretli v bufete, dnes povedal, že boli spolu na cele.

Svedok D. P. uviedol, že momentálne je, bohužiaľ, vo výkone trestu odňatia slobody za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. S trestnou vecou prítomného pána (poznámka samosudcu: svedok ukázal na obžalovaného U.) a obžalovaného Č. nemá nič spoločné a ani nechce mať (poznámka samosudcu: svedok vo výpovedi obžalovanému hovoril „T., pričom až po poučení, že musí označovať „,“ priezviskom, pretože obaja obžalovaní majú rovnaké meno, sa snažil obžalovaného Č. označiť správne. Svedok to nevedel). Chcel uviesť niečo k osobe L. S.; len čo vie, čo počul a nič viac. Nechce nikomu uškodiť, ani T. (Č.), lebo ho pozná veľa rokov, tak do 10. Pozná ho normálne, vie, že žije s priateľkou. Keď sa naposledy stretli, zdá sa mu, že brigádoval v stavebnej firme alebo kde. Párkrát mu Č. dohodil aj nejaké lacné autá. Keď bol vo výkone trestu asi dva týždne na Kráľovej a potom vo väzbe za to marenie, čo teraz vykonáva trest, tak počul, ako sa L. S. mal údajne dohadovať s týmto pánom (poznámka samosudcu: svedok ukázal na obžalovaného U.) na výpovedi proti T. Č., ale nevie s určitosťou povedať, ako to bolo, lebo svedok bol v jednej kóji a oni v druhej kóji. V minulosti, čo vie, lebo s L. sedel, že tento tiež nejakým chlapcom vypovedal za nákupy. Nieкто, kto to potreboval, urobil L. nákup, aby mu išiel svedčiť. Viac k veci nemôže nič uviesť.

S T. Č. sa stretli vo väzbe, boli spolu aj v apríli na voľnej väzbe. Predtým spolu vo výkone trestu odňatia slobody neboli. Svedok bol vzatý do väzby 19. 10.; mesiac bol v karanténe a dali ho na „malú voľnú väzbu“. L. S.Ý. bol na „veľkej voľnej väzbe“. Prišiel do väzby aj Č., z čoho ostal prekvapený a povedal mu, prečo tu je a o čo ide. V ústave je vychádzkový dvor, kde je vymedzený priestor pre prechádzky. L. S. bol vonku v inej kóji ako svedok, nevedel, že vedľa sa on nachádzal, že počul, čo hovoril L.. Svedok nepozná tohto pána (poznámka samosudcu: svedok ukázal na obžalovaného U.), ale pozná L. a vie, čo robil predtým a toto povedal aj Č.. Povedal mu tiež aj o tom, čo počul na vychádzke. Počul, že L. sa s niekým rozprával; už nevedel či s U. alebo niekým iným; že pôjdu vypovedať proti Č..

Prokurátor svedkovi zopakoval, že vo svojej výpovedi povedal: „Počul som ako sa S. dohadoval s U. U. Č..“, keďže pohľadom smeroval na U.. Svedok uviedol, že nevie, že to je U. a uviedol, že mal na mysli, že sa S. s niekým dohadoval proti Č.. Nevie, s kým sa S. dohadoval. Počul to na vychádzke. Svedok nebol pri S.Á.. Obvinené osoby sa prechádzajú v kójach, ktoré sú medzi sebou oddelené stenami. S.Á. bol v druhej kóji. Ako svedok stál v tej svojej kóji, počul S., že sa dohoduje s niekým proti Č.. Zopakoval, že povedal len to, čo počul. Na otázku, čo si má súd predstaviť pod pojmom „dohaduje“, svedok uviedol, to nevie, nebude si nič vymýšľať a nenechá si „vložiť niečo do úst“, čo nie je pravda. Zotrval na tom, že S. sa dohadoval o tom, že má svedčiť proti Č.. Inak to svedok povedať nevedel, nepočul nič iné, len toľko. Svedok pozná S. z iných výkonov trestov, ale aj zo slobody. Poznajú sa roky, takže pozná aj jeho hlas do takej miery, že je nezameniteľný pre neho. Napriek stene a aj napriek tomu, že sa prechádzali vonku, vie, že toto povedal práve L. S.K.; veď spolu boli aj v Kráľovej. Svedka nezaujímalo, čoho sa rozhovor týkal. Bol prekvapený, že je Č. vo väzbe. Nevie, či má aj niečo iné. S Č. neboli na jednej cele, ale na jednom voľnom oddelení, čiže cez deň boli otvorené cely a obvinení mali voľný pohyb. S Č. sa občas rozprávali. Určite si Č. nezarábal drogovou trestnou činnosťou, veď ho naposledy stretol v montérkach.

Na otázku obhajkyne obžalovaného Č., či má svedok konkrétnu informáciu o tom, že S. mali byť zabezpečované nejaké nákupy, tento uviedol, že nie. V ústave je aj 800 väzňov, každý sa s každým pozná a jeden povie to, druhý to. Svedok ma takúto informáciu len sprostredkovane. On sám nebol pri tom, že by väzeň alebo obvinená osoba vo väzbe kupovala S. nejaké veci v ústavnom bufete. Ani svedok mu nikdy žiaden nákup neurobil.

Obžalovaný U. sa vyjadril k výpovedi svedka tak, že svedok nehovoril pravdu (poznámka samosudcu: obžalovaný počas výsluchu svedka povedal, že svedka nepozná).

Obžalovaný Č. mal opačný názor, svedok hovoril pravdu, vymýšľa si. A trvá na tom, že obžalovaný U. P. P. S. dohodol na výpovedi za nejaký nákup (tabak, cigarety). Svedok potvrdil, že S. to neurobil prvýkrát, lebo je na tom finančne zle. Naposledy sa s ním stretol vo Zvolene pred 11 alebo 12 rokmi. Nikdy mu drogy nepredával. Svedok má vedomosť o tom, že údajne S. takto svedčil aj v čase, keď bol na Kráľovej, za nákupy. Myslí si, že aj U. mu jeho výpoveď kompenzoval nejakými nákupmi, aby svedok prežil vo väzbe. Určite tá výpoveď nie je len tak. Vo výpovedi predtým pred vyšetrovateľom S. E., Ž. P. P. U. stretli v bufete, dnes povedal, že boli spolu na cele.

Svedok T. B. si dvakrát neprevzal predvolanie na hlavné pojednávanie, napriek tomu sa na neho dostavil. Uviedol, že sa o tom dozvedel tak, že mu volala priateľka obžalovaného Č.I.. Pozná obidvoch obžalovaných dlhšie. Dozvedel sa, čo sa stalo aj od známych, aj z médií. Bol sa opýtať Č. priateľky v Kauflande, kde v lekární pracuje, čo sa vlastne stalo, a napísal Č. list do väzenia, čo si o tom svedok myslí. Napísal mu, že si myslí, že je v tom nevinne a že sa do toho dostal iba nejakou náhodou, lebo vie, pozná ho, že nemal s drogami nič spoločné a to, čo mu je kladené za vinu. Vie, že ich zastavila hliadka a našli drogy. Vie to od Č. priateľky, od známych aj z médií. Môže uviesť ešte to, že koncom októbra alebo začiatkom novembra minulého roka mu U. ponúkal nejaké veci na predaj a aj nejaké drogy. Svedok bol v minulosti užívateľom drog, teraz už nie. Užíva aj heroín, aj pervitín. Na otázku súdu, či svedok vie ešte niečo sám od seba uviesť, povedal, že môže uviesť ešte to, že U. mu ponúkal na predaj nejaké veci - oblečenie a alkohol a tiež aj drogy.

Na otázky obhajkyne obžalovaného Č., aby svedok uviedol presnejšie, aké drogy mu ponúkal U., na akom mieste, svedok uviedol, že nevie presne, stretli sa v Sásovej. Čo mu ponúkal drogy, mal ich v takej škatuľke, zrezané v injekčnej striekačke. Bola tam biela kryštalická látka, asi pervitín. Mal ešte aj také biele obálky. Škatuľka bola asi vo veľkosti cigariet, taká plechová. Nevie, či bola modrej alebo takej nejakej farby a či tam aj nebol nejaký nápis alebo obrázok. Ak si dobre pamätá, boli tam dve alebo tri zrezané striekačky a obálky - možno 5, 6, 7. Nevie, či to mal U. pre vlastnú potrebu, ale U. vedel o tom, že svedok drogy užíval. Znova zopakoval, že vie, že tam boli dve alebo tri zrezané striekačky a zopár tých bielych obálok.

Svedok vie o tom, že obžalovaný Č. pracoval aj ako čašník, aj v zahraničí. Nejakú často sa nestretávali a keď sa stretli, tak furt mal nejakú robotu, nejakú brigádu. Nemá vedomosť o tom, že by mal nejaké kontakty s drogovou trestnou činnosťou. Drogy kupoval už dávno, rôzne na ulici od kadekoho. S U. P.a stretávali hocikde v meste, náhodne. Nikdy si predtým nevolali.

O tom, že bol Č. vzatý do väzby sa dozvedel niekedy koncom decembra, začiatkom roka. Bol aj náhodne v Kauflande, tak sa zastavil aj v lekárni a rozprával sa s Č. priateľkou, ktoré tam pracuje. Povedala mu, že Č. je vo väzbe, že mala ho zastaviť polícia a že mu je kladené za vinu, že mal obchodovať s drogami. S Č. sú známi, poznajú sa zopár rokov. Stretávali sa náhodou, nevolávali si. V minulosti mal známych vo výkone trestu odňatia slobody a písal si s nimi. Aj on sám bol vo výkone trestu odňatia slobody. Do väzby napísal Č., čo si myslí, lebo neverí tomu, že by sa namočil do takej veci. Keď mu písal list, tak mu nerozpisoval, že mu U. ponúkal drogy. To, že v liste uvádzal, že vie, že T. chodil do Serede kupovať veci, aj biele, aj hačko, má od U., ktorý mu to sám povedal. Určite sa s U. stretli aspoň raz za mesiac. Nevie, koľkokrát mu U. drogy ponúkal. Keď sa ale stretli, tak predával buď drogy alebo oblečenie. Nerozprávali sa o cene, lebo svedok mu hneď povedal, že drogy nechce. Svedok bol v minulosti trestaný za krádeže.

Drogy prestal užívať drogy po výkone trestu v roku 2016. Potom ešte chvíľu užíval, ale narodil sa mu syn, zamestnal sa, tak skončil. Uviedol, že na hlavnom pojednávaní nie je pod vplyvom drog. S Č. sa stretávali raz za čas, nie často, sú známi, napriek tomu sa rozhodol mu napísať ten list. Vie, že by sa do toho nezamotal. Na otázku obžalovaného U., ako je možné, že sa taký dobrý človek, ako je Č., stretáva s toľkými ľuďmi užívajúcimi drogy, svedok odpovedal, že nevie, s kým sa Č. stretáva. Dodal, že vie, s kým sa stretáva U..

Čo sa týka rozhovoru s Č. priateľkou, svedok uviedol, že bol v Kauflande, ktorý sa nachádza pri železničnej stanici, a zastavil sa aj v lekárni, kde sa bol Č. priateľky opýtať, čo je nové P. L.. Tvrdil, že sa o drogovej trestnej činnosti nerozprával, zaujímal sa o obžalovaného, ako sa má, čo je nové. Nevídi na tom nič zlé alebo nenormálne, že sa s Č. priateľkou rozprával v lekárni, keď ona stála za pultikom. S Č. sa nestretávali často, niekedy raz, inokedy dvakrát za mesiac. Dakedy sa stretli aj dvakrát za týždeň. Nevedie si evidenciu, s kým a ako často sa stretáva. Na základe týchto stretnutí poznal ale Č. natoľko, že mu napísal list, že je nevinný a je v tejto veci náhodou. Svedok nemal vedomosť o tom, že by Č. predával drogy.

Obžalovaného Č. U. rezývajú „L., J. „.“. Nevie, či jeho priateľka vie o tom, že ma takúto prezývku. S jeho priateľkou sa už zoznámil a videli sa aj predtým párkrát, tak si pamätal, ako vyzerá. Dá sa zapamätať, ako vyzerá jeden človek. Na otázku, či je možné, aby si osoba stihla prezrieť a spočítať obsah krabičky, v ktorej mali byť drogy, a mala mu byť ponúknutá na ulici, svedok uviedol, že U. mu tú krabičku ukázal. Ponúkal mu, či nechce heroín alebo pervitín. Krabička bola taká veľká ako od cigariet, tak sa to dalo vidieť, koľko tam toho je. Svedok trval na tom, že mu U. ukázal obsah krabičky (škatuľky), hoci k tomu malo dôjsť na ulici. S U. sa stretával asi rovnako ako s Č., navyše sú obaja (U. J. B.) so Sásovej.

Obžalovaný U. uviedol, že to, čo uvádzal svedok, je klamstvo. Nič z toho, čo vypovedal, sa nezakladá na pravde a svedok bol očividne pod vplyvom drog.

Obžalovaný Č. si nemyslí, že je to klamstvo. U. je užívateľom drog, dlhodobý narkoman a verí svedkovi, že si U. zadovážoval drogy od rôznych ľudí, ale od neho to určite nebolo. K prezývke „L. uviedol, že jeho priateľka o tom vie, dokonca aj ona ho tak volá, to svedok nemusel vedieť. Tiež ho touto prezývkou volá aj jeho obhajkyňa v tejto trestnej veci. Nevie, odkiaľ má U. vedomosť o tom, že svedok bol pod vplyvom drog, ale zdôraznil, že pod vplyvom drog bol práve U. v čase, keď ich zadržali, nakoľko sa mu v tele našli stopy po niekoľkých druhoch drog.

Prokurátor sa obžalovaného Č. opýtal, že on sám uviedol, že U. má byť iba užívateľom drog, no, ak to správne pochopil, svedok B. vypovedal, že U. mal drogy aj predávať. Obžalovaný Č. uviedol, že to už nevie, či U. aj predával drogy, ale tá krabička, ktorá sa v aute našla, určite nebola jeho. U. bol nafetovaný, bol pod vplyvom drog, auto bolo jeho. Krabička určite nebola Č..

Obžalovaný U. uviedol, že on nepopiera, že je konzumentom drog. Ale iba konzumentom. Snažil sa s tým bojovať, ale je to ťažké.

Svedok J. B. pracuje ako referent na okresnom dopravnom inšpektoráte Okresného riaditeľstva PZ Banská Bystrica a dňa 12. 11. 2021 bola vyhlásená akcia, ktorú realizoval odbor kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Banská Bystrica s názvom „Čistota“. Pracovníkmi odboru im (ako hliadke) boli dané do povedomia nejaké autá, nejaké mená, pričom s kolegom spozorovali vozidlo zn. Volkswagen Polo, červenej farby s evidenčným číslom Q. XXX J. Q. XXX. Rozhodli sa ho zastaviť. Vozidlo zastavilo

pri odbočke do areálu ZARES. Posádku tvoril vodič - obžalovaný U. a spolujazdec - obžalovaný Č., ktorý bol stotožnený neskôr, po predložení dokladov. Po zastavení vozidla kontaktovali pracovníkov odboru kriminálnej polície, ktorí sa takisto na miesto dostavili. Ďalej tam boli príslušníci kriminálneho úradu finančnej správy so služobným psom určeným na vyhľadávanie omamných látok, jedov alebo prekurzorov. Následne sa opýtali osôb nachádzajúcich sa vo vozidle, či sa tam nachádzajú veci pochádzajúce z trestnej činnosti alebo ktoré majú súvis s trestnou činnosťou, na čo obidvaja odpovedali záporne (nie). Potom k vozidlu pristúpila hliadka odboru kriminálnej polície a kriminálneho úradu so psom a ďalej postupovali podľa vlastných postupov.

Po príchode hliadky odboru kriminálnej polície boli osoby vo vozidle vyzvané, či sa tam nachádzajú veci pochádzajúce z trestnej činnosti alebo veci s trestnou činnosťou súvisiace, na čo U. označil ruksak, ktorý patril jemu a povedal, že je užívateľom drog a v tom ruksaku sú veci s týmto súvisiace. Svedok si už presne nespomínal, čo povedal, zdalo sa mu, že hovoril o nejakej sklenke, inzulinke a pod. Č. povedal, čo je vo vozidle, to nie je jeho. Úkony so služobným psom vykonávala hliadka kriminálneho úradu finančnej správy podľa svojich postupov. Pes po vydaní povelu označil ruksak U. a priehradku na mieste pred spolujazdcom, kde sedel Č.. V tej priehradke sa našla nejaká plechová škatuľka. Obidvaja tvrdili, že to nie je ich.

Ako hliadke im bol poskytnutý zoznam vozidiel, ktoré sú záujmovými. Aktívne ich nemali vyhľadávať, ale ak ich spozorujú, mali pokyn ich zastaviť. Po zastavení vozidla zistili, že U. bol roztržitý, nesústredený. Zajakával sa, mal rozšírené zrenice, triasol sa. Na niektoré výzvy reagoval U. hneď, na niektoré až po druhej alebo tretej výzve. Č. veľmi nekomunikoval, javil sa byť v pohode. Po zastavení vozidla si vypýtali od vodiča doklady (občiansky a vodičský preukaz, osvedčenie) a vykonali dychovú skúšku s negatívnym výsledkom. Keďže U. bol roztržitý, zajakával sa, bol vyzvaný, či sa vo vozidle nachádzajú veci pochádzajúce z trestnej činnosti alebo s ňou súvisiace. Uviedol, že ak sa niečo nájde, bude to jeho ruksak, kde je sklenka, inzulinke a ešte niečo, načo si už svedok presne nespomenul. O žiadnych iných veciach U. nehovoril. Potom prišli pracovníci odboru kriminálnej polície a kriminálneho úradu so psom. U. J. Č. boli pri všetkých úkonoch prítomní. Pracovníci odboru kriminálnej polície prišli k vozidlu od vykonania dychovej skúšky za tri alebo štyri minúty, nebolo to dlho. Svedok sa nevedel vyjadriť, či bol U. doručený príkaz na prehliadku osobného motorového vozidla. Prehliadku vozidla vykonali poverení príslušník PZ, kriminalistický technik, pracovníci odboru kriminálnej polície a kriminálneho úradu. Svedok osobne nebol pri poučovaní U. o jeho právach v súvislosti s prehliadkou. Osoba Č. bola kontrolovaná z dôvodu, že vozidlo zn. Volkswagen Polo bolo na zozname v rámci akcie „Čistota“. Konkrétne meno jeho hliadke zadané nebolo.

Zoznam si netreba predstavovať tak, že je to napísané na papieri. V tomto prípade bola informácia odovzdaná telefonicky s tým, že už spomínané vozidlo je záujmové, pretože by z neho malo dochádzať k distribúcii alebo predaju drog. Informácia neznela tak, že sa z vozidla predávajú alebo budú predávať drogy. U. po vystúpení z vozidla im v zadnej časti auta ukázal svoj ruksak. Dozadu s ním išli obidvaja. Nikto iný tam nebol, vo vozidle sedel Č.. Ostatné hliadky prišli neskôr. Odbor kriminálnej polície jeho hliadka kontaktovala, až keď bolo vozidlo zastavené. Obhajkyňa obžalovaného Č. položila svedkovi otázku, prečo informáciu o tom, že hliadka disponovala zoznamom záujmových vozidiel, neuviedol už pri svojom prvom výsluchu. Svedok nevedel identifikovať dôvod. Osobnú prehliadku vodiča nevykonávali, lebo U. vystúpil z vozidla sám, dobrovoľne ukázal ruksak. Bol vyzvaný a poučený v tom smere, či sa vo vozidle nachádzajú veci pochádzajúce z trestnej činnosti alebo s trestnou činnosťou súvisiace. Sám uviedol, čo má v ruksaku. Svedok nevyzýval Č., aby vydal veci, ktoré má pri sebe a nevedel ani uviesť, ktorý konkrétny príslušník ho vyzval. Nevedel uviesť, koľko príslušníkov a hliadok bolo prítomných, pretože keď kolegovia riešili Č., on osobne bol pri U.. Netuší, koľko času uplynulo dovtedy, kým Č. povedal, že, čo je vo vozidle, nie je jeho. Nebol prítomný v čase, keď sa vykonávala prehliadka vozidla aj za prítomnosti služobného psa. Nevie sa vyjadriť, či bol daný súhlas prokurátora. Riešil si to odbor kriminálnej polície. Z jeho činnosti nie je obvyklé, ak zadržaná osoba javiaci známky požitia alkoholu alebo inej omamnej látky sa podrobí odberu biologického materiálu po cca 9 hodinách od zadržania. Avšak v tomto konkrétnom prípade sa k týmto okolnostiam nevedel vyjadriť, pretože to bolo v kompetencii príslušného povereného príslušníka PZ odboru kriminálnej polície. Nemá vedomosť o tom, že by voči U. bolo začaté nejaké priestupkové konanie, lebo k týmto informáciám nemá prístup. Urobí si svoju robotu, spíše úradný záznam a vec odovzdá nadriadeným. Nevedel povedať, ako dlho boli na mieste, kde došlo k zastaveniu vozidla až do času, kým U. odviezli na Obvodné oddelenie Západ v Banskej Bystrici. Po zastavení vozidla jeho hliadka vyzvala vodiča na predloženie dokladov, boli

vykonané lustrácie a urobená dychová skúška. Osobnú prehliadku nevykonával ani on, ani jeho kolega z hliadky. Vypisovali len zápisnicu o obmedzení osobnej slobody. Celá záležitosť bola v réžii odboru kriminálnej polície.

U. uviedol, že je konzumentom drogy. Vo všeobecnosti, ak je vyhlásená preventívno - bezpečnostná akcia, sú vytipované nejaké vozidlá alebo osoby, vozidlá a ich osádka a tieto, ak sú zahliadnuté, sa zastavujú. V tomto prípade im bola poskytnutá len informácia o vozidle zn. Volkswagen Polo. Stotožnené osoby si hliadka lustruje cez operačného pracovníka, či je osoba v pátraní, či nemá uložený zákaz činnosti alebo či nemá odobratý vodičský preukaz, teda jeho stav. Pri U. bola poznámka o pátraní a vodičskom oprávnení a pri Č. to, že je osobou v pátraní s negatívnym záznamom. Pátranie znamená, že sa zisťuje pobyt, bol vydaný príkaz na zatknutie a pod. Pri U. J. Č. nebola uvedená poznámka, že by mali byť v pátraní v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou.

Obžalovaný U. sa k výpovedi svedka nevyjadril. Po zastavení vozidla ho vyzvali, aby vystúpil, prešiel s hliadkou k zadnej časti vozidla a opýtali sa, či má nejaké predmety. Vydal im ruksak a potom sa už čakalo na ďalšiu hliadku a hliadku so služobným psom. Pýtali sa ho, či je aj vlastníkom alebo držiteľom vozidla, pričom uviedol, že vozidlo užíva od mája 2021 a nadobudol ho kúpnu zmluvou. Kúpnu cenu platil na splátky. Akurát v novembri splatil poslednú splátku, takže vozidlo nestihol už prepísať na svoju osobu. Povedal aj to, že je konzumentom drog.

Obžalovaný Č. uviedol, že keď ich hliadka zastavila v priestoroch ZARES, všimol si, že tam už stálo auto zn. Volkswagen Golf modrej farby. Vyskočili z neho 3 ľudia, z toho jeden bol v kukle. Pamätá si, že jeden z nich mal kapsáče hnedej farby. Potom, keď k nim pristúpili, tak jeden z nich mu svietil baterkou do očí. Vyzval ho, aby vystúpil z auta a vybral všetko, čo má pri sebe z vreciek. Čo si pamätal, tak ho asi stotožnila hliadka, ktorá asi vystúpila z Volkswagenu modrej farby.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku sa za súhlasu prokurátora, obhajcov a obžalovaných oboznámili zápisnice o výsluchu svedkov:

- U. Q. (č. I. 91 - 94)

Obžalovaný Č. vysvetlil, že neodmietol odovzdať moč, ale z fyziologického hľadiska sa mu túto vzorku nepodarilo odovzdať. Vzorku krvi odovzdal.

- L. C. (č. I. 99 - 102)

Obžalovaný Č. uviedol, že keď ich zastavila hliadka okresného dopravného inšpektorátu, hneď si všimol modrý Volkswagen Golf, z ktorého vystúpili osoby. Keď sa ho opýtali na tú krabičku, neostal ticho a povedal, že je to asi U., keďže je konzumentom drog.

- L. P. (č. I. 108 - 111)

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku sa za súhlasu prokurátora, obhajcu a obžalovaného oboznámili znalecké posudky:

- znalecké posudky ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2021/4013 (x 2) a ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2021/3684 (č. I. 136 - 145)

Obžalovaný Č. zdôraznil, že na striekačke bola stotožnená DNA U..

Obhajkyňa T.. N. súdu predložila plastové vrecko (č. I. 408, druhá strana) s obsahom kryštálového cukru s hmotnosťou 0,757 g z dôvodu vizuálneho porovnania, kedy by sa malo jednať o obdobný predmet, ako bol zaistený a podrobený skúmaniu. Jedná sa o po domácky vyrobenú vzorku, ktorú žiadala založiť do spisu.

- znalecký posudok č. 014/2022 vypracovaný L.. D. C. (č. I. 167 - 196)

- znalecký posudok č. 3/2022 vypracovaný I.. T. U. U.. (č. I. 200 - 211) vrátane externého disku, ktorý je súčasťou tohto znaleckého posudku

Obžalovaný Č. tvrdil, že nemal problém poskytnúť PIN kódy k telefónom, avšak krátko predtým si PIN kódy menil a zabudol ich. SIM kartu si menil niekedy v novembri a PIN kódy od neho požadovali niekedy v januári, čím chcel poukázať na uplynutie času. V tom čase som bol aj vo väzbe.

Podľa § 269 Trestného poriadku sa oboznámili listinné dôkazy:

- úradný záznam o obmedzení osobnej slobody T. U.rlu (č. I. 17)
- zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody T. U. (č. I. 19 - 20)
- zápis o dychovej skúške (č. I. 21)
- úradný záznam o obmedzení osobnej slobody T. Č. (č. I. 26)
- zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody T. Č. (č. I. 27 - 28)
- príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov (č. I. 112)

Obžalovaný U. vypovedal, že si presne nepamätá časový úsek, kedy mu bol príkaz na prehliadku doručený. Ak je na doručení uvedený deň 13. 11. 2021, tento môže byť pravdivý.

- zápisnica o prehliadke iných priestorov s fotodokumentáciou (č. I. 113 - 120)

Obžalovaný U. vypovedal, že predtým, ako prišla hliadka so služobným psom, na výzvu policajta povedal, že sa v aute nachádza ruksak, ktorý patril jemu. O iných veciach nevedel. Následne pes označil dve miesta, kufor, kde bol ruksak, a palubnú dosku, kde bola tá škatuľka. Označené veci vydal. Podpis na zápisnici (č. I. 115) je jeho. Už si nepamätal, či si celú zápisnicu dopodrobna prečítal.

- zápisnica o vydaní veci (č. I. 122 - 123)

Po nahliadnutí do zápisnice obžalovaný Č. uviedol, že podpis je jeho a obsah zápisnice si zbežne prečítal.

- uznesenie o vrátení veci (č. I. 124)
- zápisnica o vrátení veci (č. I. 124a)

Obžalovaný Č. potvrdil vrátenie vecí v zmysle zápisnice.

- odborné vyjadrenie (č. I. 134 - 135 a č. I. 148 - 158)
- protokol o toxikologickom vyšetrení (č. I. 160 - 163)

Obžalovaný U. k odbornému vyjadreniu uviedol, že prítomnosť metadónu v moči znamenala, že závislosť na drogách sa snažil liečiť. Ambulantne navštevoval CPLDZ v Banskej Bystrici

- evidenčná karta vodiča (č. I. 212 - 214)

Obžalovaný U. potvrdil, že od U. D. kúpil vozidlo zn. Volkswagen Polo.

- správa o povesti - ZVJS (č. I. 219 - 222 a č. I. 230 - 232)

Obžalovaný U. uviedol, že zo začiatku mu bola v súvislosti s jeho závislosťou poskytnutá aj lekárska starostlivosť, kým prešli abstinenčné príznaky. Aktuálne mu už takáto starostlivosť nie je poskytovaná. Pracovne zaradený nie je vzhľadom na to, že aktívne obvinení nepracujú.

Obžalovaný Č. uviedol, že pracovne zaradený nie je, žiadal si o prácu, aktuálne obvinení nepracujú. Vykonáva však činnosti v rámci cely a oddielu. Zapája sa do aktivít. Čo sa týka hodnotenia, k tomu uviedol, že konflikt nemal so spoluumiestneným na cele. Bol napadnutý a nevie, prečo z toho mal zápis on. Asi na ňom niekto sedí. Dňa 21. 01. 2022 mal narodeniny, predtým si požiadal o kontaktnú návštevu, kde mu príslušníčka ZVJS oznámila, že mu táto bola povolená na čas 09.45 h. Toto oznámil svojej priateľke, má na to aj 3 svedkov. Ako však došlo ku dňu návštevy, bol zavretý do klietky ako nejaká opica. Príslušník sa mu aj smial, že tam aj zostane počas návštevy a na to zvýšil hlas. Bol oklamáný, rovnako aj jeho rodina.

- výpis z evidencie priestupkov (č. I. 223 a č. I. 233 - 234)
- odpis z registra trestov (č. I. 224 - 229 a č. I. 235 - 242)
- hodnotenie UVTOS na L. S. (č. I. 248)

Obžalovaný Č. vypovedal, že nie je vodičom, nemá ani vodičský preukaz. Nevlastní motorové vozidlo a nie je ani držiteľom motorového vozidla.

V ďalšom priebehu hlavného pojednávania obhajkyňa T.. N. žiadala o doplnenie dokazovania prečítaním záruky dôveryhodnej osoby L. B. a správy Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ, ktoré boli súčasťou sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia a súčasťou žiadosti o prepustenie v prípravnom konaní pred sudcom pre prípravné konanie.

Podľa § 269 Trestného poriadku sa oboznámili listinné dôkazy, vrátane fotokópii listín zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0Tp/193/2021:

- dokument „zaisťovanie a vyhodnocovanie omamných a psychotropných látok KEU PZ“
- záruka dôveryhodnej osoby L.. B.
- dokument „zaisťovanie a vyhodnocovanie omamných a psychotropných látok KEU PZ“ (č. I. 8 - 9)

Následne obhajkyňa T.. N. žiadala oboznámiť s emailom T.. L. F. adresovaný vyšetrovateľovi, ktorého obsahom je jeho návrh na vypočutie svedkov L. S. J. L. P., čím sleduje to, že návrh na doplnenie dokazovania má bežne obsahovať aj uvedenie toho, prečo a z akých dôvodov sa svedok navrhuje vypočuť.

Obhajca T.. F. povedal, že nič iné v emaile neuviedol. Jemu obžalovaný U. oznámil návrhy na doplnenie dokazovania dňa 27. 01. 2022 a to ešte v tom čase nestihol ihneď oznámiť vyšetrovateľovi a návrhy na doplnenie dokazovania mu zaslal až dňa 06. 02. 2022. Na to obhajca prečítal email a umožnil obhajkyňu, aby nahliadla do jeho mobilného telefónu.

Potom obhajkyňa navrhla, aby sa obžalovaný U. vyjadril, ako dospel k záveru, žeby svedkovia S. J. P. mohli mať vedomosť o predmetoch zaistených pri prehliadke motorového vozidla.

Obžalovaný U. odpovedal, že to navrhol preto, lebo obidvoch pozná. Vedel, že za Č. tiež chodili kupovať drogy a títo dvaja sa mohli vyjadriť k tomu, z čoho alebo v čom obžalovaný Č. predával drogy. Konkrétne mal na mysli, že by sa mohli vedieť vyjadriť ku zelenej kovovej škatuľke, ktorá bola zaistená vo vozidle.

Obhajkyňa T.. N. mienila pokračovať v ďalšom výsluchu obžalovaného U., ktorý nemal súvis s prejednávanou vecou, preto súd nepripustil jeho ďalší výsluch. Súd obhajkyňu upozornil, že je neprípustné, aby po vykonaní jedného dôkazu, navrhovala ďalší, ktorý z predchádzajúceho dôkazu vyplynul alebo mohol vyplynúť. Tiež ju upozornil, že rozumie práve na obhajobu obžalovaného Č., avšak táto má podľa názoru súdu svoju hranicu v tom, keď neodôvodnene zasahuje do dôstojnosti a prekračuje bežné morálne zásady týkajúce sa osoby obžalovaného U.. Následne už obhajkyňa nemala ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

V rámci záverečných vyjadrení k vykonávaniu dokazovania obžalovaný Č. uviedol, že podľa jeho vedomostí vyšetrovateľ nemôže vyšetrovať osobu, ktorá je zjavne pod vplyvom návykových látok. Má za to, že v prípade U. ale došlo k jeho výsluchu v čase, keď pod ich vplyvom ešte mohol byť.

Obžalovaný U. reagoval, že v čase svojho výsluchu pod vplyvom drogy nebol. V čase zadržania takisto nebol pod vplyvom drogy, ale pod vplyvom metadónu, ktorý predtým užil. Ako už uviedol, dva dni predtým užil dávku heroínu, a to jednu skladačku.

Súd odmietol vykonanie dôkazov v tom smere, že nepovažoval za efektívne vykonávať výsluchy svedkov U. Q. J. L. C.. Vo vzťahu k svedkovi L. C. jeho nadriadený súdu oznámil, že je zaradený na pracovisku oddelenia Banská Bystrica odboru odhaľovania nebezpečných materiálov a environmentálnej národnej centrály osobitných druhov kriminality Prezídia Policajného zboru ako operatívny pracovník, kde vzhľadom na povahu a charakter jeho služobnej povinnosti nie je vhodné, aby na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci vystupoval pod svojím pravým menom a priezviskom ako svedok. Mohlo by tým

do budúca dôjsť k dekonšpirácii jeho práce v kriminálne závadnom prostredí. Ustanovenie § 136 Trestného poriadku myslí na prípady, týkajúce sa najmä násilných trestných činov, kedy ráta s tým, že niektorých svedkov a osoby im blízke bude treba osobitne ochraňovať. Vytvorila sa kategória chránených, utajených i ohrozených svedkov, ktorí nemusia verejne uvádzať údaje o svojej osobe, zamestnaní, bydlisku, resp. tieto údaje sú aj v trestnom konaní uvedené tak, že v trestnom spise nie sú verejne prístupné. Podľa názoru súdu svedok L. C. nespadá ani do jednej z týchto kategórií svedkov, kedy by mala jeho totožnosť ostať utajená z dôvodu, že by mal obavu o svoj život, zdravie alebo telesnú integritu. Jeho totožnosť nemala byť odhalená v súvislosti s jeho pracovným zaradením, kedy sa podieľa na odhaľovaní osobitných druhov trestnej činnosti, na čo ale Trestný poriadok pri výsluchu svedka „utajovaným“ spôsobom nemyslí. Okrem tejto okolnosti, kedy mal súd za to, že nemožno jeho výsluch uskutočniť podľa § 136 ods. 3 Trestného poriadku, jeho osobný výsluch nepovažoval za nevyhnutný a potrebný, rovnako ako výsluch svedka U. Q.. U obidvoch svedkov ide o príslušníkov Policajného zboru, ktorí nie sú v osobnom či príbuzenskom pomere vo vzťahu k obžalovaným. V deň skutku vykonávali svoje služobné povinnosti v zmysle svojho pracovného zaradenia a podľa pokynov nadriadených. Vypovedali o okolnostiach, ktoré vnímali počas služobného zákroku dňa 12. 11. 2021. Je nutné uviesť, že obhajoba (najmä obžalovaného Č.) chcela výsluchom svedkov preverovať informácie týkajúce sa osobnej prehliadky a prehliadky osobného motorového vozidla predtým, ako súd oboznamoval s týmito listinnými dôkazmi a ako sa mohli obžalovaní k okolnostiam obidvoch prehliadok vyjadriť. Navyše už z ich spontánnej výpovede bolo zistené, akým spôsobom bolo vozidlo zastavené a prehliadnuté a akým spôsobom bola vykonaná osobná prehliadka obidvoch obžalovaných. Ani jeden zo svedkov nevykonával ani osobnú prehliadku, ani prehliadku osobného motorového vozidla. Obžalovaní po mene príslušníkov PZ nepoznali. Svedok J. B. opakovane uviedol, že vykonávanie už popísaných úkonov bolo „v réžii“ odboru kriminálnej polície a kriminálneho úradu Finančnej správy, kedy bol prítomný aj kriminalistický technik. Už na tomto mieste je možné uviesť, že ani svedok J. B., ani svedok U. Q. a ani svedok L. C. osobnú prehliadku obžalovaných a prehliadku osobného motorového vozidla nevykonávali, pretože táto okolnosť zo zápisníc nevyplýva. Výsluchom týchto svedkov, kedy by pravdepodobne nedokázali odpovedať na otázky obhajoby obžalovaného Č., by došlo len k nevhodnému predĺženiu konania a vykonávania dôkazov, ktoré neobjasňujú vec. Obhajoba obžalovaného Č. a rovnako aj sám obžalovaný sa viackrát snažili hodnotiť dôkazy tým spôsobom, že kládli svedkom a aj obžalovanému U. otázky, ktoré podľa ich názoru mali poskytnúť spôsob, akým treba na takto vykonaný dôkaz pozerieť a ako ho vyhodnotiť. K tomu možno uviesť len toľko, že hodnotenie dôkazov prináleží len súdu.

II.

Dňa 01. 05. 2022 nadobudol účinnosť zákon č. 105/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, pričom došlo k zmenám v skutkových podstatách a trestných sadzbách trestných činov nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, kedy ale bez zmeny trestnej sadzby podľa Trestného zákona účinného od 01. 05. 2022, je možné skutok kvalifikovať ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa §172 ods. 3 §172 ods. 4 písm. c) Trestného zákona v aktuálnom znení. Preto súd právne kvalifikoval skutok tak ako prokurátor v obžalobe s vyjadrením znenia dotknutého trestného činu s účinnosťou ustanovenia Trestného zákona do 30. 04. 2022.

Zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, a potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Obžalovaní na hlavnom pojednávaní zhodne vyhlásili, že sa cítia byť nevinnými. Možno konštatovať, že obaja sa domnievali, že osobná prehliadka a prehliadka osobného motorového vozidla nebola vykonaná zákonne. Už ale aj v tomto bode sa obhajoba obidvoch obžalovaných uberala rôznym smerom, nakoľko obžalovaný Č. U. opieral aj to, že by mal byť predajcom drog.

Priebeh skutku v kontexte vykonaného dokazovania možno popísať nasledovne:

1. Obžalovaný U. vypovedal, že dňa 12. 11. 2021 sa kontaktoval s obžalovaným Č. (G. Č. na hlavnom pojednávaní reagoval, že nevolal U. jemu, ale on U.).

2. Pri potravinách Ida v Sásovej, kde ho už obžalovaný Č. čakal, tento nastúpil k nemu do vozidla zn. Volkswagen Polo, červenej farby s evidenčným číslom Q. XXX Q.. Obžalovaný U. tvrdil, že obžalovaný Č. mal v rukách: tri mobilné telefóny, peňaženku a zelenú kovovú škatuľku (obžalovaný Č. to popiera s tým, že mal v rukách tri mobilné telefóny, peňaženku a kľúče). Z listinného dôkazu - zápisnica o vydaní vecí zo dňa 12. 11. 2021, ktorú obžalovaný Č. vlastnoručne podpísal, ale vyplýva, že žiadne kľúče nevydal; vydal však spomínané tri mobilné telefóny a čiernu peňaženku s obsahom bankoviek rôznych mien v rôznej nominálnej hodnote (konkrétne: 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 100,00 Eur, 8 ks bankoviek v nominálnej hodnote 50,00 Eur, 47 ks bankoviek v nominálnej hodnote 20,00 Eur, 21 ks bankoviek v nominálnej hodnote 10,00 Eur, 7 ks bankoviek v nominálnej hodnote 5,00 Eur, 16 ks mincí v nominálnej hodnote 2,00 Eur, 6 ks mincí v nominálnej hodnote 1,00 Eur, 2 ks mincí v nominálnej hodnote 0,50 Eur, 1 ks mince v nominálnej hodnote 0,05 Eur, 1 ks mince v nominálnej hodnote 0,02 Eur, 3 ks bankovky nulovej hodnoty, 1 ks bankovky americký dolár). Celkom sa v čiernej koženej peňaženke obžalovaného Č. nachádzala suma vo výške 1 724, 07 Eur, 1 amerického dolára a 3 ks bankoviek nulovej hodnoty, ktorej výšku obžalovaný Č. tvrdil, že nemal, a to ako odpoveď na otázku jeho obhajkyne, prečo mal v peňaženke sumu vo výške 1 724,07 Eur v bankovkách rôznej (aj nižšej) nominálnej hodnoty. Uviedol, že v peňaženke mal „len“ 1 700,00 Eur. Z tohto dôkazu v kontexte výpovede obidvoch obžalovaných možno dospieť k záveru, že obžalovaný Č. buď nehovoril pravdu o tom, čo mal vo svojich rukách pri nastúpení do auta, alebo si to správne nepamätal, čo ale súd považuje za málo pravdepodobné vzhľadom na to, že k takmer každému dôkazu sa vyjadroval tak, že konkretizoval a spresňoval, čo sa malo tým dôkazom preukázať, ako to vlastne vtedy bolo (len to nie je v listinách uvedené) a kto podľa neho hovorí alebo nehovorí pravdu.

3. Je potrebné sa však vrátiť k bodu, kedy obžalovaný Č. nastúpil k obžalovanému U. do auta. Medzi obžalovanými vznikol rozpor v tom smere, či dospelá osoba môže v jednej ruke udržať tri mobilné telefóny, peňaženku a zelenú kovovú škatuľku alebo kľúče (podľa tvrdenia obžalovaného Č.). Bez ohľadu na to, že U. tvrdil, že to je možné a naopak Č., Ž. to možné nie je, je nutné uviesť, že obžalovaný Č. F. spontánnej výpovedi tvrdil, že všetky veci spolu mohli mať výšku asi 20 cm, čo logicky nie je možné, ak sa hrúbka telefónu pohybuje medzi 1 cm (novšie typy dotykových telefónov) - 2 cm (staršie typy aj tlačidlových telefónov) a je taktiež nemožné, aby peňaženka, aj keď je plná, mala hrúbku v desiatkach centimetrov. Obžalovaný Č. po takomto vysvetlení aj uznal, že tieto predmety mali menšiu hrúbku. Podľa názoru súdu dokonca takú, ktorú pri otváraní dverí osobného motorového vozidla mohol udržať aj v jednej ruke. Toto sú ale domnienky tak to strany obžalovaného Č. ako aj súdu, pretože faktom je (bez ohľadu na to, ako držal predmety v rukách), že obžalovaný Č. nastúpil do auta k obžalovanému U. a tento mu dvere neotváral, otvoril si ich Č. sám. Je taktiež málo pravdepodobné myslieť si, že vodič sa pozerá, akým spôsobom si spolujazdec otvára dvere (pri druhu vecí, ktoré mal Č. pri sebe bez toho, aby boli uložené v nejakej taške, teda ich asi bežne všetky udržal v jednej ruke), a teda v tomto smere aj otázky obhajkyne Č. vo vzťahu k obžalovanému U. nemali žiadny význam.

4. Následne sa vozidlo dalo do pohybu, nič zvláštne sa nedialo. Obžalovaný U. vo svojej výpovedi pripustil, že mu mohlo napadnúť, že by si aj v ten deň, po jazde, od obžalovaného Č. kúpil drogy (heroín, ktorý užíva). Zatiaľ čo sa obhajkyňa obžalovaného Č. snažila zistiť, ako by si drogu kúpil, kde by si vybral peniaze a prečo chcel vyberať peniaze z bankomatu, ktorý nebol „po ceste“ alebo mimo trasy, pre súd táto informácia naznačovala, že obžalovaný U. ako konzument drog vedel, že obžalovaný Č. má drogy pri sebe, napr. v kovovej zelenej škatuľke, ktorú si U. E. Č. všimol, aj keď Č. tvrdí, že nie je to jeho škatuľka a s drogami nemá nič spoločné. Ale ani táto informácia (úvaha obžalovaného U. o kúpe drog dňa 12. 11. 2021) nemala sama o sebe podstatný význam, no v kontexte ďalších dôkazov nasvedčuje tomu, že obžalovaný U. ako konzument drog si zabezpečoval drogy od predajcu, ktorým je Č..

Na tomto mieste možno pripomenúť, že obžalovaní definujú svoj vzťah ako „známi“. Nie sú kamarátmi, nestretávajú sa pravidelne, nemajú spoločné záujmy a spoločných kamarátov (ak neberieme do úvahy konzumentov drog a predaj drog, čo ale z ľudí málokedy robí priateľmi, lebo závislá osoba robí všetko pre to, aby drogu získala a naopak predajca drog týmto finančne získava, takže o nezištnosti a priateľstvách podľa názoru súdu sa veľmi nedá hovoriť).

Ak je možné vychádzať z pravdivej premisy, že sa poznajú ako známi, ako si možno vysvetliť to, že U. častejšie vozieval Č. (presný počet takýchto jazd nebol zistený, lebo Č. tvrdil, že to bolo raz alebo dvakrát do mesiaca a niekedy ho U. vzal zo zastávky autobusu, čo v priebehu pol roka pre Č. to bolo v súčte asi trikrát, čo prirodzene matematicky nesedí)? Ako je možné, že U. napadlo, že si od známeho Č. kúpi drogy?

Ako je možné, že Č. si bol vedomý toho, že U. je konzumentom drog a viackrát prízvukoval, že dňa 12. 11. 2021 bol práve U. pod vplyvom drog (z odborného vyjadrenia č. 9/2022 vypracovaného znalkyňou I. R. Y. vyplynulo, že u obžalovaného U. bola zistená prítomnosť kodeínu, morfínu, normorfínu a metadónu, pričom v biologickom materiáli nebol dokázaný špecifický marker užívania heroínu, ktorý sa v moči nezistí už po 6 hodinách, napriek tomu bol zistený nález svedčiaci o užití heroínu a metadónu, ako substitučnej liečby pri závislosti na heroíne) a napriek tomu si k nemu do vozidla sadol a mienil sa nechať odviezť (keďže sám nemá vodičské oprávnenie a nie je vlastníkom ani držiteľom vozidla)?

Odpovede na tieto otázky možno nájsť len takým spôsobom, že obžalovaný Č. je osobou, ktorá drogy predáva (prinajmenšom obžalovanému U.) a dňa 12. 11. 2021 ich mal pri sebe v zelenej kovovej škatuľke. Obžalovaného U. tak stretával častejšie ako len trikrát za pol roka pri odvoze, keďže obžalovaný U. uviedol, že si drogy kupoval od Č. na rôznych miestach po 10,00 Eur za skladačku. Naraz si kúpil aj tri skladačky, lebo jedna mu bola málo. Takto si drogy od Č. kupoval dva až trikrát do týždňa.

Len okrajom možno tiež pripomenúť, že známymi sú pre obžalovaného Č. aj svedkovia T. B. (predtým tiež užívateľ drog, ktorý pozná aj obžalovaného U. ako známeho) a D. P. (ktorý svedčil v prospech Č. v tom smere, že počul svedka S., ako sa s niekým dohadujú proti Č., lebo S. pozná dlhšie). Obžalovaný Č. svedka S., ktorý svedčil v jeho neprospech, nepovažuje za známeho a stretol sa s ním pred 11 alebo 12 rokmi. To, že svedkovi S. ešte v roku 2021 predával heroín zo zelenej kovovej škatuľky, obžalovaný Č. poprel.

Je správne sa v tejto časti venovať aj hodnoteniu svedeckých výpovedí L. S., D. P. J. T. B., pretože tieto majú súvis so zelenou kovovou škatuľkou.

Svedok S. (v minulosti trestaný pre majetkovú trestnú činnosť, aktuálne vo výkone väzby pre drogovú trestnú činnosť) je konzumentom drog. V minulosti sa aj liečil, upustil od užívania heroínu do takej miery, že má pred ním (podľa jeho slov) rešpekt a užíva ho občas. Inak užíva pervitín. Tento svedok vypovedal, že on sám si od obžalovaného Č. kupoval heroín niekedy ešte v roku 2021. Heroín mal Č. zabalený v obálkach, ktoré sa nachádzali v zelenej alebo modrej plechovej škatuľke, asi o veľkosti 10 x 5 cm. Vie, že U. je tiež užívateľom heroínu. Pozná niektorých ľudí, ktorí si drogy od Č. kupujú. Obžalovaného Čiefa poznajú konzumenti drog pod menom „L. A.“

Svedok D. P. (v minulosti trestaný, aktuálne vykonávajúci trest odňatia slobody pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia) v prípravnom konaní nevypovedal. Obžalovaný Č. ho navrhol vypočuť až potom, keď mu bola doručená obžaloba a výzva na označenie dôkazov. Tento svedok vypovedal, že počul S., ako sa dohaduje s pánom (pohľadom ukázal na U.) proti Č.I.. Toto bola jeho spontánna výpoveď, napriek tomu, že už na začiatku vyplynulo, že svedok pozná po mene len Čiefa (ktorého oslovoval T.) a druhého „pána“ nepozná, nikdy ho nevidel. Aj tak však povedal, že sa S. dohadoval s U., čo v ďalšom výsluchu opravil v tom, že sa S. dohadoval s niekým proti Č.. Všetko len počul, lebo rozhovor S. s niekým sa odohral v inej kóji v ústave na výkon trestu odňatia slobody, ktorá od kóje, kde bol svedok P., bola oddelená múrom. Bez pochyb išlo o L. S., lebo svedok jeho hlas pozná, keďže už v minulosti spolu vykonávali trest odňatia slobody.

Za zmienku stojí, že svedok S. v čase od 03. 02. 2022 do 17. 02. 2022 bol na jednej cele umiestnený s obžalovaným U.. V mesiaci apríl 2022 boli na jednom otvorenom oddelení obžalovaný Č. J. P. P. K výsluchu svedka S. došlo dňa 22. 02. 2022 po tom, čo ho mal dňa 27. 01. 2022 označiť U. za svedka, ktorého navrhol vypočuť v súvislosti s tým, že si tiež od Č. kupoval drogy, aj keď vyšetrovateľ sa o tom od obhajcu obžalovaného dozvedel dňa 06. 02. 2022 (porovnaj vyjadrenie obhajcu T. F. na strane 16 tohto rozhodnutia). Teda obžalovaný navrhol pred obhajcom vypočuť svedka S. skôr, ako boli spolu na jednej cele. Svedok poprel, že by bol na výpoveď navádzaný obžalovaným U.. Obžalovaný Č. však tomu neveril a tvrdil, že sa domnieva, že obžalovaný U. za túto výpoveď svedkovi urobil nákup v ústave

a že takto svedok S., ktorý je v zlej finančnej situácii, svedčil už aj v iných veciach v prospech tých, ktorí mu nákup urobili. Obžalovaný U. poprel, že by svedkovi niečo kupoval, doslova povedal, či mal svedok vypovedať za keksíky. Súd je toho názoru, že výpoveď svedka S. je dôveryhodná a nezistil žiadny relevantný dôvod o opaku, aj napriek tomu, čo sa snažil preukázať obžalovaný Č.. V prvom rade je nutné uviesť, že obžalovaný U. vo výkone väzby nie je pracovne zaradený, pred obmedzením osobnej slobody pracoval na dohodu o pracovnej činnosti. Pred vyšetrovateľom vo výsluchu o svojej osobe uviedol (na výpovedi z prípravného konania zotrval aj na hlavnom pojednávaní), že je nemajetný. Je užívateľom drog, kedy si naraz kupuje tri skladačky po 10,00 Eur, dva až trikrát do týždňa, čo predstavuje sumu od 60,00 Eur do 90,00 Eur. Obaja (S. J. J. U.) ako konzumenti drog získavanie finančných prostriedkov zamerali na ich kúpu. Podľa názoru súdu sú ich majetkové pomery vo výkone väzby obdobné. Obžalovaný U. udržiava kontakt s matkou formou korešpondencie, telefonovania a balíkov. Svedok S. nadviazal extramurálne vzťahy len formou korešpondencie (porovnaj správu ZVJS, č. I. 219, 248). Obsahom balíka podľa § 22 ods. 1 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby môžu byť veci osobnej potreby, akými sú fotografie, vlastné knihy, časopisy, študijné materiály, potreby na korešpondenciu a iné veci osobnej potreby povolené riaditeľom ústavu do hmotnosti dvoch kilogramov. Strava, tabak či cigarety nie sú obsahom balíka. Preto súdu nie je zrejmé, akým spôsobom a v akom rozsahu by práve obžalovaný U. mohol svedkovi S.L. poskytnúť materiálnu výhodu za jeho svedeckú výpoveď. Svedok S.Á. opakovane vypovedal rovnako, bol poučený aj o následkoch krivej výpovede a jeho výpoveď pred súdom bola presvedčivá, hoci sa občas počas hlavného pojednávania chvel. Obhajkyňa mu kládla aj otázky súvisiace s jeho umiestnením do oddielu špecializovaného zaobchádzania, čo však svedok na pokyn súdu nezodpovedal, pretože s vecou nesúviseli a o. i. počas výkonu väzby svedok v tomto oddiele umiestnený nebol (porovnaj správu ZVJS, č. I. 248).

Oproti tomu ale súd výpoveď svedka Szabóa za dôveryhodnú nepovažoval. Ako bolo samosudcom už počas hlavného pojednávania naznačené, ak obhajoba Č. chcela preukázať, akou osobou je svedok S., ktorý bol s obžalovaným U. na jednej cele, rovnaké otázky sa očakávali aj vo vzťahu k svedkovi P., ktorý bol pre zmenu na jednom oddelení s obžalovaným Č.. „Rovnakého zaobchádzania“ zo strany obhajoby sa však tomuto svedkovi nedostalo. Pri tomto svedkovi ale tiež treba spomenúť, že ho obžalovaný Č. navrhol vypočuť až potom, keď s ním strávil čas na jednom otvorenom oddelení aj v mesiaci apríl, a to po dobu mesiaca alebo mesiaca a pol (vypočuť ho navrhol v podaní zo dňa 05. 04. 2022), čo ale nemalo vyvolávať rovnaké pochybnosti ako pri svedkovi S., lebo oni dvaja neboli na jednej cele, iba na jednom oddelení. Bez ohľadu na uvedené, napriek riadnemu poučeniu a zloženiu prísahy, svedok bez pochyb vypovedal, že počul S., ako sa v inej kóji s niekým dohaduje proti Č.. Povedal Č., Č. D. S., že vypovedá za nákupy a že sa s niekým dohadoval proti nemu. Viackrát zopakoval, že si nebude vymýšľať, hovorí len, čo počul. Pochybuje, že by si Č. zarábala drogovou trestnou činnosťou, veď ho sám stretol na slobode v montérkach. Informáciu o tom, že obžalovaný Č. tvrdil, že pred vzatím do väzby pracoval brigádnicky aj po stavbách a rekonštruoval byty, svedkovi P. nikto na hlavnom pojednávaní vopred nepovedal a ani sa ho na to nikto nepýtal, napriek tomu to dvakrát zdôraznil. Obžalovaný Č. pri tom svedkovi P. „dohadzoval“ nejaké autá, teda nie stavebné práce. Odhliadnuc aj od týchto pochybností, ktoré možno len neboli povedané a dajú sa ľahko vysvetliť, samotná výpoveď svedka o tom, ako S. len počul (nevidel) v inej kóji vonku, oddelenej múrom, ako sa s niekým iným dohaduje proti Č., je informáciou, ktorá nespochybňuje pravdivosť výpovede svedka S., ktorý uviedol že od obžalovaného Č. si sám drogy kupoval, a teda potvrdil, že Č. je predajcom drogy. Svedok P. o skutku nič nevedel, nepoznal obžalovaného U..

Ako nedôveryhodnú vyhodnotil súd aj výpoveď svedka T. B.. Tohto svedka navrhla obhajkyňa obžalovaného Č. dňa 08. 04. 2022 po tom, čo obžalovanému Č. bol od neho do výkonu väzby doručený list. Tohto svedka sa súdu dvakrát nepodarilo zastihnúť na adrese jeho pobytu, pretože si dvakrát neprevzal predvolanie v odbernej lehote, napriek tomu dňa 13. 05. 2022 dostavil na hlavné pojednávanie a bol ochotný vypovedať. O termíne hlavného pojednávania sa mal dozvedieť od priateľky obžalovaného, pretože mu telefonovala. Výsluch svedka bol navrhnutý preto, aby preukázal, že obžalovaný Č. nie je predajcom drog (je ním obžalovaný U.) a je v tejto trestnej veci nevinný. Svedok B. pozná aj obžalovaného U., aj obžalovaného Č.. V minulosti bol trestne stíhaný, aj vo výkone trestu odňatia slobody a bol aj konzumentom drog. Vie, že drogy užíval aj obžalovaný U.. O trestnej veci sa dozvedel od známych a z médií. Bol sa pýtať Č. priateľky v Kauflande na ulici 29. augusta v Banskej Bystrici, čo sa vlastne stalo a tak napísal Č. list do väzby. Č. označil za známeho, jeho priateľku predtým, ako sa s ňou bavil o „(G. Č.), videl párkrát. Svedkovi sa nezdalo nič zvláštne na tom, že obžalovaného Č. pozná ako známeho, jeho priateľku párkrát videl, napriek tomu mu napadne, aby (keď už bol na nákupe v Kauflande) išiel za jeho priateľkou do lekárne, kde pracuje a pýtal sa jej na to, ako sa má Č., lebo počul

(od iných známych a z médií), že je vo väzbe. Nepýta sa jej ani na trestnú vec (už o nej vie), ale len na to, ako sa má. To svedkovi B. stačí na to, aby mu napísal list, v ktorom uvádza, že Č. je nevinný a že si U. chodí kupovať drogy do Serede (dokonca sa mu U., B. F. J. „(X.)“, s týmto chválil). K obmedzeniu osobnej slobody obžalovaných došlo v novembri, no svedok napíše list Č. pred výsluchom dňa 08. 04. 2022, kedy už obžalovaný Č. vie, že trestná vec je po podaní obžaloby už v štádiu konania pred súdom. Hoci sa to obžalovanému Č. nepozdávalo a nevedel, čo tým súd „sleduje“, využijúc ustanovenie § 58 ods. 4, vety štvrtej, Trestného poriadku samosudca v zápisnici uviedol, že svedok B. aj z hľadiska neverbálnej komunikácie a úpravy zovňajšku pôsobil nepresvedčivo. Výpoveď pred súdom vždy sleduje zásadu ústnosti a bezprostrednosti, kedy okrem toho je možné sledovať aj správanie sa vypočúvanej osoby. Priebeh hlavného pojednávania je zachytený len na zvukovom zázname, nie je možné spätne zistiť uvedené, pretože chyba záznam obrazový. Práve na takéto situácie zákonodarca umožnil, aby súd, ak je to potrebné na posúdenie dôveryhodnosti výpovede, v zápisnici uviedol aj takýto popis. Nie je tým sledovaný žiadny účel, a už vôbec nie (taký jediný, osamotený) vo vzťahu k vysloveniu viny alebo nevinu obvinenej osoby. Obžalovanému Č. neprekážalo, že súd takúto poznámku v zápisnici urobil vo vzťahu k obžalovaným a všetkým svedkom, prekážalo mu to, lebo sa to týkalo aj jeho a aj svedka B.. Je však faktom, že svedok B. sa už o celej veci dozvedel spôsobom, ktorý vzbudzuje pochybnosti a až po najmenej štyroch mesiacoch sa rozhodol napísať list s vyhlásením o nevine obžalovaného Č. (hoci o skutku nemal nič vedieť, lebo Č. priateľky sa na trestnú vec nepýtal a predpokladá sa, že médiá a ani známi, od ktorých o veci vedel, mu neposkytli skutkovú vetu obvinenia a skutkové okolnosti, ako vyplývajú z vyšetrovacieho spisu). Následne sa aj o termíne hlavného pojednávania dozvie práve od priateľky obžalovaného, hoci mal dostatok času si predvolanie prevziať na pošte, a na hlavnom pojednávaní následne sleduje pohľadom obžalovaného Č. (tento pri tom sám uviedol, že sa na neho nepozeral, že sa pozeral na jeho obhajkyňu, ale pripustil, že sa celý čas na svedka nepozeral). Na otázky odpovedá tak, že vždy len potvrdzuje základnú tézu (snažiac sa nepovedať nič nesprávne): Č. je v tom nevinne, predajca je U. (P. sa mu chválil; drogy má zo Serede; drogy svedkovi aj ponúkal), o veci Č. vie od jeho priateľky, za ktorou bol sám, iniciatívne v lekární (ale vie len o tom, ako sa má, na trestnú vec sa jej nepýta, avšak vyjadruje sa k nej) a presne opisuje, ako mu U. drogy ponúkal (v takej škatuľke, boli zrezané v injekčnej striekačke (2 alebo 3) s bielou kryštalickou látkou (asi pervitín - hoci zistený bol heroín) a boli tam aj obálky - 5, 6, možno 7). Obhajkyňa obžalovaného Č. svedkovi kladie otázku, či mala škatuľka aj nejaký nápis alebo obrázok (tú istú otázku sa inak pýta aj svedka S.), ktorý ale nič také neidentifikoval, hoci presne opísal, čo bolo jej obsahom.

Kým svedok S. hneď uviedol, že nevie uviesť, či škatuľka mala nejaký nápis, lebo ju nemal ani v rukách, svedok B. dokonca vie popísať jej obsah, ktorý sa ale nezhoduje s tým, ako boli veci zaistené. Nasvedčuje to tomu, že svedok B. mal vopred informáciu o tom, že sa našli injekčné striekačky (ale v ruksaku obžalovaného U., ktorý to vôbec nepopiera, lebo je konzumentom drog) a aj obálky s obsahom heroínu (teda nie pervitínu a tie boli v zelenej kovovej/plechovej škatuľke; z fotodokumentácie vyhotovenej pri prehliadke motorového vozidla zn. Volkswagen Polo (č. l. 118 spisu) je možné vidieť, že zaistená kovová (plechová) škatuľka skutočne nápis má, je vo svetlej farbe, na svetlom podklade). Keď sa súd svedka opýtal, či je normálne alebo bežné (pretože súd má o tom inú predstavu), že záujemca o drogu, resp. predajca drogy na ulici alebo inom verejne prístupnom mieste (z výpovedí obžalovaného U. a svedka S. vyplynulo, že malo ísť o rôzne miesta v meste Banská Bystrica a aj miesto pred úradom práce, sociálnych vecí a rodiny), kedy je riziko odhalenia nielen vysoké alebo možno aj trestne stíhateľné, umožní vidieť obsah predmetu, z ktorého je droga predávaná, až do takej miery, že si to potom svedok takmer presne pamätá, znova len zopakoval to, čo v škatuľke mal vidieť. Oproti tomu potom skutočne presvedčivejšie a pravdivejšie znela (a aj bola) výpoveď svedka S., ktorý ako „aktívny“ (t. j. aj pred obmedzením osobnej slobody v roku 2021) konzument drog, kupujúci si heroín (nie pervitín či inú drogu) od obžalovaného Č., spontánne uviedol, že Č. mal heroín umiestnený v kovovej škatuľke (asi zelenej alebo modrej farby; pre pripomenutie - z fotodokumentácie na č. l. 118 spisu je možné vidieť, že škatuľka je svetlozelenej farby, cez ktorú je navlečená zelená gumička a na strane, kde je aj nápis, sa nachádza ešte modrý papierik - ústrižok modrého kartónu). Svedok B. (ako bývalý konzument drogy, ktorý ani nemal záujem si kupovať drogy v súčasnej dobe, resp. v dobe skutku) presne popísal obsah škatuľky, ktorý aj zodpovedal tomu, aké veci (predmety) boli zaistené pri prehliadke osobného motorového vozidla dňa 12. 11. 2021.

Vzhľadom na popísané dôvody súd považuje výpoveď svedka P. a svedka B. za nedôveryhodné, účelové s cieľom pomôcť obžalovanému Č. preukázať svoju nevinu, avšak na úkor ich pravdivosti,

presvedčivosti. Navyše aj s tým, že obsah týchto výpovedí sa dal ľahko overiť v kontexte vykonaných dôkazov a zároveň aj v tom istom kontexte spochybníť.

Pokiaľ ide o pozorovanie správania, existujú určité spoľahlivé ukazovatele pravdivého zapamätania, napríklad zmena výšky tónu hlasu, čas potrebný na odpoveď na otázky a frekvencia pohybov rúk, ktoré sú určené na ilustráciu alebo doplnenie slovných výrokov (De Paulo a kol., 2003; Mann a kol., 2004; 2006; Vrig, 2008). Odvracanie pohľadu, ktorá sa často považuje za spoľahlivý indikátor klamstva, nie je v skutočnosti dobrým indikátorom klamstva; ani nadmerné pohyby prstov a rúk. Naopak, nedostatok pohybu tela je dobrým indikátorom klamstva. Toto si zaslúži určité vysvetlenie, pretože sa javí ako protiintuitívne. Dôvod je ten, že pretože klamstvo je kognitívne intenzívnejšie ako klamanie pravdy, klamári minimalizujú pohyby, aby sa sústredili na klamstvá, ktoré prezentujú. Aj svedok Szabó a aj svedok Kováč pred súdom stáli, P. mal ruky vyložené na pulte pre svedkov, opieral sa nimi o pult. Svedok B. stál za pultom pre svedkov s rukami zloženými vpredu tela. Naopak svedok S. takto pred súdom nevystupoval.

Obžalovaný Č. namietal pravdivosť výpovede svedka S. aj v tom smere, že mal klamať o tom, kde sa v skutočnosti s obžalovaným U. v podmienkach výkonu väzby stretli. Zrejme touto skutočnosťou (klamstvom, nepravdivosťou) mala byť podľa názoru obžalovaného celá výpoveď svedka nesprávna, nemožná nasvedčovať tomu, že sa skutku mohol dopustiť aj obžalovaný Č. či obžalovaný U.. Svedok S. v prípravnom konaní uviedol, že sa s obžalovaným U. stretli pri nákupe v bufete a na hlavnom pojednávaní upresnil, že obžalovaný U. vychádzal z bufetu (obchodu) a svedok sa vracal z vychádzky, teda sa uvideli na chodbe. Podľa názoru súdu nie je významné pre posúdenie pravdivosti výpovede svedka to, kde sa stretli. Podstatné je to, čo svedok S. povedal o obžalovanom Č. a obžalovanom U. a čo vedel uviesť ku skutku alebo uviedol iné okolnosti, ktoré by mohli mať pre rozhodnutie súdu význam. Také okolnosti uviedol, pretože práve z jeho výpovede vyplynulo to, že obžalovaný U. bol konzumentom drog (rovnako ako svedok) a tieto drogy si obaja kupovali (aj) od obžalovaného Č., ktorý ich mal (predával z) v kovovej škatuľke. Aj obžalovaný U., aj svedok S.K. sú/boli užívateľmi heroínu a zabezpečovali si ho už popísaným spôsobom.

Výpoveď obžalovaného U. a svedka S. priniesla aj informáciu v podobe prezývky obžalovaného Č.. U. povedal, že Č. U. „..“. Svedok S. povedal, že Č. poznali konzumenti drog pod prezývkou „A. J. „. A. V tomto kontexte bola informácia získaná zo svedeckej výpovede B., že obžalovaného pozná pod menom „L. (A. J. „), významná v tom smere, že spojila výpovede týchto osôb a súd presvedčila, že obžalovaný Č. skutočne pod prezývkou „L. A. mohol predávať drogy a teda v čase skutku nájdenú kovovú škatuľku ponechal vo vozidle obžalovaného U. práve on. Dokonca sám obžalovaný Č. v prípravnom konaní vypovedal, že ho prezývkou „..“ niekedy niekto strašne, strašne dávno volal. Z jazykového (lingvistického) hľadiska sa Č. snažil povedať a presvedčiť, že takú prezývku možno vo veľmi ďalekej minulosti niekto vo vzťahu k nemu použil. Pre istotu to pripustil, lebo nevedel, čo sa dokazovaním zistí, no ak by aj (v jeho prospech či neprospech svedčiaci) dôkaz poukazoval na túto prezývku, bolo to už skutočne veľmi dávno, čo popísal dvakrát tým istým slovom „strašne, strašne“ a zdôraznil tým, že to skutočne malo byť dávno. Intenzifikácia je aktualizácia istej miery niektorého sémantického príznaku (Dolník, 2009)

Obhajoba obžalovaného Č. sa snažila spochybníť výpoveď obžalovaného U., že kovovú škatuľku nemohol mať v rukách obžalovaný Č. (vraj by si ani dvere vozidla nedokázal otvoriť) a nemohol ju ani v čase zastavenia vozidla a jeho prehliadky (konkrétne prehliadky kufra) dať do priestoru priehradky na mieste spolujazdca, lebo by sa napríklad palubná doska v tom mieste rozsvietila. Okrem toho, že obhajoba Č. nepočítala s možnosťou, že nie každá palubná doska sa takto rozsvieti a ak aj áno, nie je vylúčené, že osvetlenie nemuselo fungovať, nijakým spôsobom nespochybnila to, že obžalovaný Č. mal skutočne čas a aj priestor, aby vložil škatuľku práve do spomínaného priestoru. Z výpovedí obidvoch obžalovaných vyplynulo, že keď hliadka zastavila vozidlo a podrobila dychovej skúške obžalovaného U., tento z auta vystúpil a prešiel s hliadkou k zadnej časti vozidla - kufrú s cieľom poskytnúť ruksak obžalovaného U., kde sa nachádzali 4 ks striekačky (inzulínky), striekačka s citrodekom a kovová lyžička. Vzadu sa na vozidle nachádzajú tmavé, dymové okná, čo je čiastočne aj viditeľné na fotodokumentácii (č. l. 118), ktorá je súčasťou zápisnice o vykonaní prehliadky osobného motorového vozidla. Keďže v tom čase ešte na mieste nebola prítomná žiadna iná hliadka (minimálne 3 až 4 minúty) a obžalovaný Č. sedel vpredu sám, nikto ho nekontroloval, mal skutočne dosť času, aby predtým pri sebe majúcu kovovú škatuľku umiestnil v priehradke pred sebou, ako spolujazdcom. Ak mal súd uveriť tvrdeniu obžalovaného Č. o tom, že krabička patrila U., neposkytol žiadny dôkaz o tom, prečo by túto krabičku (asi vediac

dokonca aj o tom, koľko dávok obsahovala) nemal umiestnenú v ruksaku pri ostatných striekačkách a lyžičke, o ktorej hneď povedal príslušníkom PZ, že je jeho a je užívateľom drog. Ako obžalovaný Č. mal v úmysle vysvetliť a preukázať vykonanými dôkazmi, že „silný“ užívateľ drog U. (až tri skladačky heroínu na jedno užitie za dva dni) nepovie o tom, že vo vozidle je ešte aj takáto krabička so siedmimi papierovými skladačkami? To, že sa na krabičke nenašli žiadne otlaky prstov alebo iné biologické stopy, ktoré by bez pochyb spájali túto vec s konkrétnou osobou, ešte neznamená, že ju predtým nedržal práve Č.. Na tej krabičke neboli nájdené ani stopy U. [porovnaj závery znaleckého posudku č. ČES: PPZ-KEU-SL.EXP-2021/4013 zo dňa 23. 12. 2021 (č. l. 136 - 138 spisu)]. Ten istý záver sa vzťahuje aj na veci zaistené z obsahu ruksaka (4 ks striekačky (inzulínky), striekačka s citrodekom a kovová lyžička), o ktorých U. povedal, že patria jemu (preto sa javí zbytočné, že obžalovaný Č. zdôraznil, že na striekačkách bola nájdená DNA stopa U.). Uvedené len posilňuje záver o tom, že ak by krabička s obsahom heroínu v papierových skladačkách bola jeho a vedel by o nej, priznal by ju, rovnako ako to urobil v prípade jemu patriacich vecí. Prečo by potom U. aj napadlo (už počas jazdy), že si možno od Č. (keď ho už vezie domov) kúpi aj drogu? Len tak, že od Č. drogy kupoval aj predtým a vedel, že ich bude mať so sebou aj v deň skutku.

Súhrn takto vykonaných (nepriamych) dôkazov preukázal, že ruksak nájdený v kufri vozidla a jeho obsah patril obžalovanému U. a (svetlo)zelenú kovovú/plechovú krabičku nájdenú v priehradke pred spolujazdcom do auta vniesol a ponechal ju v aute Č.. Tvrdenia o tom, že Č.l. podával v aute zapaľovač sú tiež len spôsobom, ako odôvodniť prípad, ak by sa vo vozidle na mieste spolujazdca našli biologické stopy Č.. Ako je možné vidieť na fotkách z prehliadky motorového vozidla, v priehradke na palubnej doske vozidla pred miestom spolujazdca nie je okrem škatuľky nič, je to prázdne miesto. Najviac vecí sa nachádza v kufri auta, takmer žiadne nie sú ani v predných dverách vozidla (len reflexná vesta) a nie je vidieť ani žiadne cigarety, ktoré by U. mohol počas jazdy fajčiť. K tomu treba pridať i to, že obžalovaný U. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že po zastavení hliadkou okresného dopravného inšpektorátu, kedy vystúpil z auta a prešiel s nimi ku kufru, vyložil veci, čo mal pri sebe: kľúče, tabatierku, cigarety, zapaľovač a peňaženku; mobilný telefón mal v aute. Teda U., ak aj by mal záujem počas jazdy fajčiť, mal všetko pri sebe a nepotreboval od Č., aby hľadal zapaľovač v aute - v predných dverách, v priehradke a pod.

5. Došlo k zastaveniu vozidla hliadkou tvorenou príslušníkmi J. B. a N. Š., pracujúcimi na okresnom dopravnom inšpektoráte v Banskej Bystrici. Ako vyplynulo z výpovede svedka B., k zastaveniu vozidla došlo z dôvodu, že bola vyhlásená preventívno - bezpečnostná akcia „Čistota“ s tým, že vozidlo zn. Volkswagen Polo, červenej farby s evidenčným číslom Q. XXX Q. bolo označené v tejto akcii za vozidlo, z ktorého by sa mohli predávať drogy. Vozidlo bolo teda vytipované ako podozrivé, avšak cieľom akcie nebolo vozidlo prenasledovať, ale zastaviť ho, ak bude príležitosť. K tomu aj došlo pri odbočke do areálu ZARES v Banskej Bystrici. Hliadka vyzvala vodiča, aby sa podrobil dychovej skúške a poskytol k nahliadnutiu doklady (vodičské oprávnenie, doklady od vozidla). Ako vodič bol stotožnený obžalovaný U., ktorý javil známky požitia alkoholu alebo iných omamných látok. Dychová skúška bola negatívna. Vzhľadom na správanie sa U., ktorý bol roztržitý, zajakával sa, bol vyzvaný, aby uviedol, či sa vo vozidle nachádzajú veci pochádzajúce z trestnej činnosti alebo veci, ktoré s trestnou činnosťou majú súvis. U. uviedol, že ak sa niečo nájde, bude to jeho ruksak, kde sú sklenka a inzulínky, pretože U. je konzumentom drog. U. ruksak vydal sám, dobrovoľne. Ukázal im ho s tým, že sa nachádzal v kufri auta. Hliadka okresného dopravného inšpektorátu vozidlo len zastavila a vykonala už popísané úkony. Bola privolaná hliadka odboru kriminálnej polície a kriminálny úrad finančnej správy, ktorí riešili ďalšie úkony, vrátane osobnej prehliadky a prehliadky iných priestorov - vozidla.

Kým obhajoba (najmä obžalovaného Č.) sa zameriavala na otázky, aký čas uplynul, kým na miesto prišli ďalšie hliadky, prečo boli biologické odbery urobené takmer po 9 hodinách od obmedzenia osobnej slobody, koľko ľudí bolo prítomných na mieste a kto koho a ako poučoval, podstatnými dôkazmi v tejto veci sú zápisnice o prehliadke iných priestorov (č. l. 113 - 120) vrátane príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov (č. l. 112), zápisnica o vydaní vecí (č. l. 122 - 123) a zápisnica o vrátení vecí (č. l. 124).

Obaja obžalovaní po nahliadnutí do zápisníc potvrdili, že podpisy na opísaných listinných dôkazoch patria im.

V časových súvislostiach bolo preukázané, že dňa 12. 11. 2022 o 18.50 h bolo vozidlo zn. Volkswagen Polo červenej farby s evidenčným číslom Q. XXX Q. zastavené hliadkou okresného dopravného inšpektorátu, pričom vodič a spolujazdec boli vyzvaní, aby uviedli, či sú vo vozidle veci pochádzajúce z trestnej činnosti alebo súvisiace s ňou (porovnaj výpoveď svedka B.B.). U. bol označený ruksak, pretože uviedol, že je konzumentom drog a v ruksaku má striekačky a kovovú lyžičku. Keďže vozidlo bolo „záujmové“ v rámci preventívno - bezpečnostnej akcie, bola privolaná aj hliadka odboru kriminálnej polície a kriminálneho úradu finančnej správy. Hliadka kriminálnej polície mohla byť na mieste už do troch alebo štyroch minút (18.53 h - 18.54 h) (porovnaj výpoveď svedka Kubíka v kontexte vedomosti o čase, kedy bolo vozidlo zastavené). Prokurátor okresnej prokuratúry Banská Bystrica dňa 12. 11. 2021 o 18.54 h vydáva (resp. súhlasí) príkaz na prehliadku iných priestorov, ktorým je už spomínané vozidlo. Vozidlo zn. Volkswagen Polo oficiálne nepatrí obžalovanému U. (porovnaj evidenčnú kartu vodiča na č. I. 212 - 214 spisu), no užíva ho a asi pred rokom ho na splátky kúpil od U. D.. Obžalovaný U. po zaplatení poslednej splátky pred obmedzením osobnej slobody mal v úmysle ísť prihlásiť vozidlo do evidencie tak, že sa stane jeho vlastníkom. O tom, kto vozidlo v čase skutku (obmedzenia osobnej slobody) môže užívať, niet pochýb, preto bol príkaz na prehliadku iných priestorov doručený obžalovanému U. dňa 13. 11. 2021.

Tento postup je v súlade s ustanovením § 101 Trestného poriadku, ktorý predpokladá aj situácie neskoršieho doručenia písomného príkazu a rovnako predpokladá aj situácie, kedy pri neodkladnom úkone nemusí vykonávajúci orgán disponovať písomným príkazom. V tomto prípade, ak sa prehliadka vozidla začala o 18.55 h a vykonávajúci orgán už disponoval aspoň telefonickým súhlasom prokurátora (oprávnenej osoby), bola vykonaná v súlade so spomínaným ustanovením. To, že obžalovaný Č. skonštatoval, že policajti nedisponovali príkazom a povedali mu, že si ho rýchlo zabezpečia, neznamená, že ich postup bol v rozpore s Trestným poriadkom.

Obhajoba ďalej tvrdila, že vykonaná prehliadka trpí vadami, ktoré majú za následok nezákonnosť dôkazu a dôkazov ňou získaných. V konkrétnostiach, zadržané osoby neboli poučené o tom, že nemusia vydať veci, pri ktorých im hrozí nebezpečenstvo trestného stíhania (tzv. zákaz sebaobviňovania). Využitím teórie plodov z otráveného stromu by malo podľa obhajoby dôjsť k oslobodeniu obžalovaných osôb.

Od dôkazov, ktoré by boli zabezpečené aktívnym konaním podozrivej alebo obvinenej osoby, ktoré by mohli viesť k sebaobviňovaniu, a sú zakázané, treba však odlišovať dôkazy, ktoré existujú objektívne, nezávislé od vôle obvineného, pričom pri ich získavaní je nevyhnutné postupovať proti vôli obvineného. Pri procesných postupoch zabezpečovania akých dôkazov sa však nevyžaduje aktívna súčinnosť podozrivej alebo obvinenej osoby, ale iba to, aby daná osoba strpela donucovacie úkony.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný U. po výzve príslušníkov PZ, či sa vo vozidle nachádzajú veci pochádzajúce alebo súvisiace s trestnou činnosťou, sám uviedol, že vo vozidle je jeho ruksak s obsahom striekačiek a kovovej lyžičky. O iných veciach ani on, ani obžalovaný Č. nemali vedomosť. Po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Trestného poriadku, došlo k prehliadke osobného motorového vozidla. Plynie teda z toho záver, že obaja obžalovaní boli jednak vyzvaní na dobrovoľné vydanie vecí, jednak neboli nútení (donútení) k tomu, aby vydali aj kovovú škatuľku, pretože túto vo vozidle označil až služobný pes. Okrem toho označil aj ruksak, o ktorom sa už vedelo, čo sa v ňom nachádza, keďže obžalovaný U. rešpektoval predchádzajúcu výzvu a dobrovoľne vydal a označil ruksak.

Keďže obidve veci (ruksak a škatuľka) boli nájdené vo vozidle, ktorého užívateľom je obžalovaný U., ani predchádzajúca výzva a ani poučenie o zákaze sebaobviňovania nemohli byť adresované aj obžalovanému Č.. Vo vzťahu k nemu bola vykonaná len osobná prehliadka, o ktorej svedčí zápisnica o vydaní vecí. Priebeh prehliadky osobného motorového vozidla, o ktorom poskytuje obraz aj zápisnica, nikto z obžalovaných nenamietal.

Prehliadka osobného motorového vozidla bola bez pochýb vykonaná v súlade s Trestným poriadkom a týka sa to aj vydania vecí obžalovaným Č..

Čo sa týka osobnej prehliadky, tá sa týka obžalovaného Č.. Nevedno, čo konkrétne vo vzťahu k nemu malo byť vykonané nezákonne, obhajoba skôr smerovala k preukazovaniu nezákonne vykonanej prehliadky osobného motorového vozidla, čo ale nebolo dokázané. V čase o 22.38 h dňa 12. 11. 2021 došlo k dobrovoľnému vydaniu vecí obžalovaným Č.. Zo zápisnice (č. I. 122 spisu) bez pochýb vyplýva,

že obžalovaný bol poučený aj o tom, že osoba nesmie byť žiadnym spôsobom nútená k vydaniu vecí a nemá povinnosť tak urobiť, ak by si vydaním vecí mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania v súvislosti s vydanou vecou, a teda by z jej strany došlo k usvedčovaniu seba z trestnej činnosti (podľa § 89a ods. 1 Trestného poriadku). Obžalovaný Č. dobrovoľne vydal peňaženku s obsahom hotovosti, tri mobilné telefóny a sáčok s ampulkou (masťou) (bližší popis vydaných vecí porovnaj so zápisnicou, resp. s odôvodnením tohto rozhodnutia na strane 18).

Pre súd absurdným sa javilo byť opakované tvrdenie obhajkyne obžalovaného Č., ktorá aj po oboznámení sa s listinnými dôkazmi a potvrdením, že práve obžalovaný Č. je podpísaný na zápisnici o vydaní vecí, kde je jasne a zrozumiteľne (ľahko čitateľné) uvedené aj poučenie o zákaze sebaobviňovania, naďalej tvrdila (aj v záverečnej reči), že obžalovaní neboli zákonne poučení, informovaní o predmete prehliadky a o tom, že môžu veci nevydať.

Teória plodov z otráveného stromu nie je v právnom poriadku Slovenskej republiky komplexne upravená, vyvinula sa a vznikla v podmienkach právneho systému common law (nachádza sa priamo v Ústave USA). Použitie dôkazov získaných v rozpore so zákonom pre preukázanie viny, ale takisto aj nevinu, obvinenej osoby by mohlo byť nielen zásahom do ústavou zaručených práv a slobôd, ale takisto aj hrubým porušením noriem trestného práva. Nezákonne získaný dôkaz je podľa tejto teórie analogicky nazývaný otráveným stromom, pričom o dôkazoch získaných od tohto nezákonného dôkazu hovoríme ako o plodoch otráveného stromu.

K teórii „ovocia z otráveného stromu“ treba uviesť, že ide o anglo - americkú doktrínu, ktorú slovenská trestná teória a ani prax doteraz v plnej miere neprevzala. Nemožno vylúčiť, že v niektorých prípadoch sa možno aj na základe kontinentálneho formálno - materiálneho prístupu k hodnoteniu zákonnosti a prípustnosti dôkazov dopracovať k zhodným záverom ako na základe spomínanej teórie. Podstatné je však pristupovať k hodnoteniu zákonnosti a prípustnosti dôkazov vždy diferencovane s ohľadom na konkrétnu povahu a závažnosť vady vzniknutej v procese dokazovania (k tomu pozri primerane napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 48/2020).

Rozhodovacia činnosť súdov vo vzťahu k domovým prehliadkam a s ňou súvisiacou zákonnosťou alebo nezákonnosťou či teóriou ovocia z otráveného stromu je zrejماً napríklad z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Tdo/29/2014 zo dňa 20. 05. 2014 (uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 2/2015), sp. zn. 2Tdo/15/2020 zo dňa 25. 08. 2020, sp. zn. 6To/12/2019 zo dňa 19. 05. 2021 či sp. zn. 6Tdo/75/2015 zo dňa 27. 07. 2016, ale aj nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 561/2021 zo dňa 21. 12. 2021 a sp. zn. III. ÚS 522/2021 zo dňa 12. 11. 2021.

Vyššie uvedené rozhodnutia najvyšších súdnych inštancií sa zaoberajú tým, kedy je domová prehliadka (ale pre obdobnosť postupu aj prehliadka iných priestorov a pozemkov) v súlade so zákonom a kedy je ako dôkaz nezákonná. Treba podotknúť, že nemožno každú domovú prehliadku či prehliadku iných priestorov a pozemkov, a priori, považovať za nezákonnú v tom smere, ako ju napríklad naznačovala obhajoba, a síce, že pri zastavení vozidla hliadka polície „sondovala“, aké predmety vo vozidle sú, predstierala služobný zákrok a že v prehliadke sa pokračovalo aj po tom, čo obžalovaný U. vydal dobrovoľne ruksak. Ak by súd pripustil takéto úvahy obhajoby za súladné so zákonom, ktokoľvek (v postavení podozrivej osoby alebo len osoby zadržanej) by sa mohol trestnej zodpovednosti zbaviť tým, že vydá dobrovoľne tie veci, ktoré mu nebezpečenstvo trestného stíhania neprivodia. Je to nielen absurdná predstava, ale aj v rozpore so zásadou, aby trestné činy boli náležite zistené, ich páchatelia spravodlivo potrestaní podľa zákona, rešpektujúc aj základné práva a slobody fyzických osôb.

Za nelogické súd považuje aj to, ak by podozrivé osoby (a neskôr aj ich obhajcovia) vykladali príkaz na domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov a pozemkov tým spôsobom, že aj to, čo sa má prehliadkami zistiť (t. j. aké veci a osoby sa v dome alebo iných priestoroch nachádzajú), musí byť v príkaze presne (určujúc jednotlivo, konkrétne, bez možnosti zámeny s inou vecou alebo osobou) vymedzené. Presný opis vecí alebo osoby, ktorá sa má pri prehliadke nájsť, by znamenal, že orgány činné v trestnom konaní majú o nich také informácie, ktoré postačujú na to, aby vyzvali podozrivé osoby na ich vydanie. Inštitút domovej prehliadky alebo prehliadky iných priestorov a pozemkov by tým stratil na význame a odhaľovanie (náhodných, predpokladaných) trestných činov by bolo nemožné a opäť by nedošlo k naplneniu účelu zákona (Trestného zákona a Trestného poriadku).

Treba pripomenúť, že vozidlo užívané obžalovaným U. nebolo zastavené úplne náhodne, ale v rámci bezpečnostno - preventívnej akcie, kedy už policajný zbor „pracoval“ s verziou, že by sa z tohto vozidla mohli predávať drogy. Na potvrdenie alebo vyvrátenie tejto pracovnej verzie je prirodzene, potrebné vozidlo zastaviť a zistiť, či podozrenie sa potvrdilo alebo nie, alebo sa zistili iné okolnosti majúce význam. Policajný zbor, resp. jeho príslušníci, neobchádzali úpravu v Trestnom poriadku, pretože najprv hliadka okresného dopravného inšpektorátu dostala informáciu o tom, že z konkrétneho vozidla by mohla byť vykonávaná trestná činnosť. Až po tomto došlo k zastaveniu vozidla a k vykonaniu služobných úkonov podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore a následne aj k úkonom podľa Trestného poriadku. Takýto postup nebol napríklad zachovaný v prípade, ktorý prejednával Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní sp. zn. III. ÚS 522/2021 a aj z tohto dôvodu vyslovil porušenie práva. Ďalej je v tejto trestnej veci významnou aj tá okolnosť, že k zaisteniu vecí (ruksak a škatuľka) nedošlo hliadkou, ktorá vozidlo zastavila, ale došlo k tomu až potom, keď prokurátor udelil súhlas s vykonaním prehliadky osobného motorového vozidla a po tomto čase došlo aj k vydaniu vecí obžalovaným Č.. V tejto prejednávanej veci nešlo ani skutkovo o obdobnú vec ako v tej, ktorú prejednával Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní sp. zn. III. ÚS 561/2021, kedy možno zjednodušene povedať, že kým došlo k vydaniu drogy, policajť skutočne (bez predchádzajúceho vyhlásenia bezpečnostno - preventívnej akcie s podozrením vo vzťahu ku konkrétnej osobe alebo veci) najprv vozidlo zastavil, vykonal bežnú kontrolu a keďže zacítil zápach marihuany, pokračoval (predstieral) v bežnej cestnej kontrole dovtedy, kým nespozoroval dva kusy strieborných alobalových guľčiek s obsahom zelenej sušiny. Preto sú uvedené závery ústavného súdu neaplikovateľné na trestnú vec obžalovaných U. J. Č..

Rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nepripúšťa vykonávanie domovej prehliadky alebo prehliadky iných priestorov a pozemkov vtedy, ak je možné požadovaný úkon zabezpečiť tým, že osoba dobrovoľne splní výzvu a vydá požadovanú vec. Predpokladom prehliadky je totiž, že sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie veci. Na druhej strane ale najvyšší súd tieto úvahy rozvíja v tom smere, že veci náhodne (neočakávane) nájdené pri prehliadke, aj keď jej cieľom bolo hľadanie iných vecí, nemožno vo vzťahu k nim vysloviť, že jej nájdenie bolo v rozpore s podstatou prehliadky. Náhodnosť - neočakávané nájdenie inej ako hľadanej veci dôležitej pre trestné konanie (bez akéhokoľvek náznaku manipulačného postupu polície) je základným predpokladom pre vyslovenie záveru, že takto získaný dôkaz je v súlade so zákonom, teda zákonný.

Samotný príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov zo dňa 12. 11. 2021 (č. I. 112 spisu) obsahuje vymedzenie vecí dôležitých pre trestné konanie, a to veci súvisiace s omamnými a psychotropnými látkami alebo samotné omamné a psychotropné látky, ako aj veci a predmety, s ktorými bolo držanie, prechovávanie, distribúcia alebo výroba týchto omamných a psychotropných látok použitá alebo majú priamy súvis s výrobou, prechovávaním a distribúciou. Je ďalej vymedzené aj to, kto vykoná takúto prehliadku. Ak teda obžalovaný U. dobrovoľne vydal a označil ruksak, v ktorom sa nachádzali striekačky a kovová lyžička, a zároveň obaja obžalovaní odpovedali, že o iných veciach nevedia, mohli poverený príslušník PZ, kriminalistický technik a pracovníci OO PZ Banská Bystrica - západ ďalej v prehliadke osobného motorového vozidla, kde bola náhodne nájdená aj kovová škatuľka, pretože ide o vec, ktorej obsahom bolo sedem papierových obálok s obsahom neznámeho práškoveho materiálu. Neskôr bol tento materiál identifikovaný skúmaním (znalecký posudok č. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2021/3684; č. I. 142 - 145 spisu) ako 7 ks vizuálne identických papierových skladačiek, každá obsahujúca hnedý práškový materiál s celkovou hmotnosťou 0,757 g a bola v ňom zistená prítomnosť diacetylmorfínu (heroín) s prímiesou kofeínu. Obsah diacetylmorfínu bol stanovený na 27,6 % hmotnostných (vyjadrené ako báza). Predmety, ktoré sa našli v ruksaku obžalovaného Petru, neobsahovali omamné a psychotropné látky; v jednej zatavenej a zrezanej plastovej injekčnej striekačke bola kyselina citrónová bez stopy omamných a psychotropných látok a na kovovej lyžičke bola zistená prítomnosť stopového množstva diacetylmorfínu (heroínu), čo dokonca nasvedčuje pravdivosti výpovede U., ktorý uviedol, že heroín užil dva dni pred skutkom a počas jazdy s Č. mu napadlo, že by si mohol od neho kúpiť dávku, teda ju nemal. Vo vzorkách, ktoré odovzdal, sa našla prítomnosť po metadóne, čo je náhrada (substitúcia) drogy (heroínu) pre jej konzumentov.

Žiada sa ešte uviesť, že obžalovaný Č. mal pri sebe (v čase zadržania) hotovosť vo výške 1 724,07 Eur, a to 1 ks bankovky v nominálnej hodnote 100,00 Eur, 8 ks bankoviek v nominálnej hodnote 50,00 Eur, 47 ks bankoviek v nominálnej hodnote 20,00 Eur, 21 ks bankoviek v nominálnej hodnote 10,00 Eur, 7 ks bankoviek v nominálnej hodnote 5,00 Eur, 16 ks mincí v nominálnej hodnote 2,00 Eur, 6

ks mincí v nominálnej hodnote 1,00 Eur, 2 ks mincí v nominálnej hodnote 0,50 Eur, 1 ks mince v nominálnej hodnote 0,05 Eur, 1 ks mince v nominálnej hodnote 0,02 Eur. O tejto sume obžalovaný tvrdil, že predstavuje odmenu za vykonané stavebné práce (fušky a brigády) a bola v takej výške preto, lebo chcel v ten deň zaplatiť nájom. Okrem toho v tejto sume boli i finančné prostriedky za províziu súvisiacu so sprostredkovaním predaja vozidla zn. Audi A6, ktorá bola vo výške 2 000,00 Eur a bola mu vyplatená niekedy v septembri 2021 od pána D.. Odhliadnuc od toho, že provízia za predaj auta predstavovala 20 % (malo byť predané za 10 000,00 Eur), čo je nezvyčajné, menej pravdivé sa zdá byť už to (menej možným, uveriteľným je potom to), že provízia, ktorú obžalovaný aj spotrebovával (minimálne v mesiaci október), mu bola vyplatená v bankovkách nízkej nominálnej hodnoty (najviac bankoviek bolo v nominálnej hodnote 20,00 Eur a 10,00 Eur) a ostala mu v pomerne vysokej sume, pretože obžalovaný ani raz nešpecifikoval, koľko si dokázal na „fuškách“ privyrobiť. Hoci možno odmena za takúto činnosť by mohla byť vyplatená aj v bankovkách nízkej nominálnej hodnoty (berúc do úvahy, že môže ísť o úplne manuálne jednoduché a nenáročne drobné práce), musel by obžalovaný vykonať veľké množstvo takýchto činností a zároveň nič nespotrebovať. Stále treba mať na pamäti to, že obžalovaný U. tvrdil, že obžalovaný Č. predával jednu dávku heroínu za 10,00 Eur.

Javí sa byť (prinajmenšom) pozoruhodným spôsob života obžalovaného Č.. Má 46 rokov, jedného dospelého syna (ktorý aj začal študovať na vysokej škole, ale v tomto roku 2022 toto ukončil, nezamestnal sa), základné vzdelanie, rekvalifikačný kurz v odbore kuchár čašník. Býva v podnájme s partnerkou, ktorá má dobrý príjem, a za nájom platia mesačne sumu vo výške 600,00 Eur. Takému mužovi, v produktívnom veku, postačuje na uhrádzanie nájmu, bežných výdavkoch (strava, ošatenie, používanie mobilných telefónov) zarábať si brigádnicou a sprostredkovaním predaja rôznych vecí. Popritom dokáže mať pri sebe vysokú finančnú hotovosť. Je nezávislý od pracovného času, môže aj nemusí „vziať fušku“, môže aj nemusí sa mu podariť sprostredkovať predaj vecí, ale stačí mu to na financovanie jeho potrieb. Dokonca nemá vodičský preukaz, ale finančne ho nezaťažuje nechať sa odviezť U. (aj za odmenu 5,00 Eur alebo 10,00 Eur) či taxíkom. Takto popísaný spôsob života nenasvedčuje vôbec tomu, že obžalovaný Č. si privyrába a žije z právne súladnej činnosti, ale naopak financie na svoj život má (aj) z protiprávnej (drogovej trestnej) činnosti.

Dôkladne popisujúc a zdôvodňujúc úvahy súd dospel k záveru, že bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný U.V. ako konzument drog (mal so sebou ruksak so štyrmi striekačkami, striekačkou s citrodekom a kovovou lyžičkou v kufri vozidla) a obžalovaný Č. ako predajca drogy (mal so sebou tri mobilné telefóny, peňaženku s finančnými prostriedkami vo výške 1 724,07 Eur, 1 amerického dolára a troch bankoviek s nulovou nominálnou hodnotou a zelenú kovovú škatuľku obsahujúcu sedem papierových skladačiek s obsahom heroínu s prímiesou kofeínu) sa dňa 12. 11. 2021 dopustili skutku tak, ako im je to kladené za vinu a ako je popísané v skutkovej vete obžaloby. Skutok spáchali spolupáchateľstvom, ktoré spočíva v tom, že vedome obžalovaný U. umožnil obžalovanému Č. ako predajcovi drog nastúpiť do vozidla a odviezť ho na ním určené miesto a naopak, obžalovaný Č. sa nechal odviezť obžalovaným U. vediac, že tento je konzumentom drog, v dôsledku čoho sa aj pri prehliadke vozidla našli ruksak užívateľa drogy a škatuľka patriaca predajcovi drog. Ak by v ten deň nevykonali takú spoločnú cestu, skutok sa nemusel stať, resp. mohol sa stať inak.

Obhajoba obidvoch obžalovaných pre prípad, ak by sa súd nestotožnil s nezákonnosťou získaných dôkazov, s nedostatkom dôkazov, ktoré nepreukazujú vinu obžalovaných alebo dokonca považoval svedecké výpovede P. J. B. za pravdivé, navrhovala, aby súd:

- v prípade obžalovaného U. vzal do úvahy, že pre neho obvyklá jednorazová dávka zodpovedá trom skladačkám heroínu, teda ako konzument drog má hranicu, kedy je drogou ovplyvnený je iná, posunutá vyššie.

- V prípade obžalovaného Č. vzal do úvahy to, že záver o obvykle jednorazovej dávke môže stanoviť výlučne orgán činný v trestnom konaní alebo súd. Právny pojem „obvykle jednorazovej dávky“ sa odvodzuje, pri jednotlivých druhoch drog, od jej priemernej hmotnosti. Definuje sa tak prostredníctvom hmotnostného kritéria (ako základného kritéria). Ako ďalšie kritérium slúži množstvo účinnej látky v zaistenej droge, ktoré kritérium má význam len z hľadiska objektívnej stránky trestného činu. Z verejne dostupného stanoviska Kriminologicko - expertízneho ústavu PZ označeného ako „Zaistenie a vyhodnocovanie omamných a psychotropných látok KEÚ PZ SK“ vypracovaného Ing. Andrejom Bolfom možno vyvodiť, že minimálna jedna obvyklá (priemerná) dávka heroínu je, z hľadiska celkovej hmotnosti, na úrovni 250 mg (0,25 g) pri nízkych koncentráciách heroínu, čo by pri zaistenom množstve z hľadiska hmotnosti 0,757 g bolo v prepočte pri tomto hmotnostnom kritériu 3,02 dávky.

Obhajkyňa obžalovaného Č. súdu (názorne) predložila aj podomácky vyrobenú vzorku v plastovom sáčku, ktorá obsahuje žltkastú kryštalickú látku. Tvrdila, že sa jedná o kryštalový cukor s hmotnosťou 0,757 g (č. l. 408, rub strany). Bez ohľadu na to, že trvala na založení tohto predmetu do spisu, súdu nie je celkom jasné, čo tým chcela preukázať, alebo na čo poukázať. Ak mala v úmysle ukázať, ako asi vyzerala zaistené množstvo v siedmich obáľkach v kovovej škatuľke, to bolo súdu zrejme z prehliadky osobného motorového vozidla a zo znaleckých posudkov. Navyše je dosť podstatný rozdiel, keď zaistená bola látka v práškovom stave a mala by byť porovnaná s látkou v kryštalickom stave. Hoci výsledná hmotnosť môže byť rovnaká, obsah je výrazne odlišný, nielen čo do štruktúry porovnávaných predmetov, ale v konečnom dôsledku v tejto prejednávanej veci aj čo do následkov (pokiaľ hovoríme o ovplyvňovaní psychiky človeka, keďže cukor a droga majú dosť rozdielne účinky).

Obhajkyňa poukazovala na dokument označený ako „Zaisťovanie a vyhodnocovanie omamných a psychotropných látok KEÚ PZ SK“ vypracovaného Ing. Andrejom Bolfom, teda vypracovaný podľa metodík Kriminalisticko - expertízneho ústavu PZ, ktorý vypracoval znalecký posudok aj v tejto trestnej veci a teda vychádzal z tých istých kritérií. Ďalej tvrdila, že počet dávok, ktoré možno získať zo zaisteného materiálu, treba počítať z jednotky, ktorá predstavuje pri nízkych koncentráciách heroínu obvyklú jednorazovú dávku o hmotnosti 250 mg. Nevedno ako dospela k záveru, že v prípade zaisteného materiálu sa jedná o drogu s nízkou koncentráciou heroínu a zároveň za obvyklú jednorazovú dávku treba považovať tú, ktorá je najvyššia. Tiež je zrejme, že do výpočtu konečného výsledku počtu jednorazových obvyklých dávok zadala nesprávne údaje, keď vydělila delenca (celkové množstvo zaisteného materiálu) 757 mg deliteľom 250 mg, čo zodpovedá dávke a nie účinnej látke (od ktorej sa odvíja počet obvyklých jednorazových dávok a opomenula, že do takého výpočtu sa za delenca zadáva množstvo účinnej látky (získanej vylúčením všetkých prímiesí, ktoré sa v dávkach bežne vyskytujú) a za deliteľa sa takisto dáva množstvo účinnej látky takej drogy, ktoré obvykle v jednej dávke nachádza. Za použitia váhy 250 mg v tejto rovnici by táto váha musela zodpovedať čistému heroínu, čo by bolo nepochybne smrteľnou dávkou (tou je podľa informácií dostupných na webových stránkach „už“ hmotnosť 60 mg, porovnaj napr. <<http://www.zikmund.org/drogy/heroin.htm>>; tiež <<https://vseodrogach.cz/opioidy/heroin/>>; <<https://www.ped.muni.cz/wsedu/mu.old/drogy/bm/opiat.htm>>) a tiež aj zaistené množstvo by muselo zodpovedať 757 mg čistého heroínu.

Jednotlivá dávka drogy je daná vždy rozmedzím od najnižšej novej hranice po tú najvyššiu s ohľadom na účinnú látku. Je podstatné, že do úvahy súd vzal za definujúcu hranicu počtu obvyklých jednorazových dávok pri zaistenej droge tú najnižšiu, t. j. koľko dávok zo zaisteného absolútneho diacetylmorfínu (209 mg) možno pripraviť, ak jedna dávka bude mať najviac 15 mg (najmenej 5 mg), čo zodpovedá najmenej 14 dávkam (209 mg/15 mg) a najviac 42 dávkam (209 mg ÷ 5 mg). Rozhodovacia činnosť súdov vo vzťahu k diacetylmorfínu (heroínu) je menej rozvinutá. Judikatúra už definovala minimálne množstvo marihuany s účinnou látkou THC a aj metamfetamínu (pervitínu), ktorá sa považuje za obvyklú jednotlivú dávku.

Mimochodom, celkové množstvo zaisteného práškového materiálu a počet skladačiek obžalovaní a ani ich obhajcovia nenamietali. Poukazovali len na rozdielnosť vnímania obvykle jednorazovej dávky v prípade heroínu, berúc do úvahy závislosť na ňom a tiež počet dávok, ktoré možno z tohto materiálu získať.

Berúc do úvahy uvedené súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku Kriminalisticko - expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča č. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2021/3684, z ktorého vyplýva, že sedem kusov papierových skladačiek obsahovalo hnedý práškový materiál s celkovou hmotnosťou, v ktorom bola zistená prítomnosť diacetylmorfínu (heroínu) s prímiesou kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky diacetylmorfín 27,6 % hmotnostných (vyjadrená ako voľná báza). Predložený práškový materiál obsahoval 209 mg absolútneho diacetylmorfínu. Ten je zaradený do I. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z. kedy za bežnú jednotlivú dávku možno považovať množstvo 5 mg - 15 mg absolútneho (100 %) heroínu vo forme bázy.

Ako už bolo uvedené, v 4 ks plastových inzulínových injekčných striekačkách nebola zistená prítomnosť omamných a psychotropných látok. V plastovej injekčnej striekačke sa nachádzala kyselina

citrónová o hmotnosti 0,631 g bez prítomnosti omamných a psychotropných látok a stopové množstvo diacetylmorfínu (heroínu) bolo zistené na kovovej lyžičke. Všetky tieto veci sa nachádzali v ruksaku obžalovaného U..

Súd má za to, že nie je možné stanoviť individuálne parametre, aké množstvo účinnej látky je u obžalovaného U. jednou dávkou. Pri definícii obvykle jednorazovej dávky je potrebné vychádzať z princípu rovnakého zákonného prístupu ku ktorémukoľvek páchatelovi, ktorý omamnú alebo psychotropnú látku prechováva bez ohľadu na jeho individuálne fyzické dispozície alebo vyššiu odolnosť získanú užívaním drogy. Rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo psychotropnej látky nemôže byť dôvodom na priaznivejšiu právnu kvalifikáciu. Takýto prístup by poprel zmysel a zameranie dotknutej trestnoprávnej úpravy, ktorá má prechovávaníu a iným formám dispozície s drogou zabrániť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/56/2014 zo dňa 16. 12. 2014). Obvykle jednorazovou dávkou v zmysle § 135 ods. 1 Trestného zákona je potom dávka, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer. Takto určená obvykle jednorazová dávka musí obsahovať minimálne také množstvo účinnej látky, ktoré je spôsobilé ovplyvniť psychiku jedinca. Pojem „obvykle“ však nemožno vykladať subjektívne vo vzťahu ku konkrétnemu užívateľovi drogy, ale všeobecne ku konkrétnej droge. Skutočnosť, že obžalovaný U. je závislý na predmetnej droge (heroíne) nemôže mať vplyv na výpočet obvykle jednorazovej dávky, pretože takáto dávka sa má a musí vykladať objektívne, aby sa predišlo nežiaducemu zvýhodňovaniu drogovu závislých osôb od osôb, ktoré závislé nie sú, kedy drogová závislosť nemôže byť ospravedlňujúcim elementom. Súd uvádza, že je pravdou, že žiadny užívateľ dopredu nevie, aké množstvo účinnej látky sa v získanom množstve drogy nachádza, na druhej strane si len možno ťažko predstaviť, aby si závislý človek dopredu zisťoval množstvo účinnej látky v zaobstaranej droge a podľa toho sa rozhodoval, koľko alebo aj od koho si takú drogu zaobstará, aby pocítil jej účinok. Ale ani táto skutočnosť nemôže byť ospravedlňením a znižovaním obvykle jednorazovej dávky v prospech miernejšej právnej kvalifikácie skutku. Takisto súd a ani obžalovaní či obhajcovia nedisponujú takými odbornými znalosťami, aby bez pochyb mohli zaujať stanovisko, či to ktoré množstvo drogy (z hľadiska prítomnosti účinnej látky) by mohlo ovplyvniť jeho psychiku menej alebo viac a že by išlo alebo nešlo o pre závislého konzumenta obvyklú jednu dávku. Účinok drogy a jej vplyv na psychiku a konanie človeka nie je výlučne závislé len na hmotnosti a množstve účinnej látky, ale nepochybne ju ovplyvňuje aj osobná dispozícia samotného užívateľa (z hľadiska jeho fyzickej a psychickej kondície) v čase užitia drogy

Opätovne treba zdôrazniť, že pojem obvykle jednorazová dávka je pojem právny (a ako taký ho majú riešiť orgány činné v trestnom konaní a súd), no závery znaleckej organizácie (Kriminalistického a expertízneho ústavu) predstavujú svojou vysokou mierou odbornosti a skúseností spoľahlivý východiskový bod pre úvahy orgánov činných v trestnom konaní a súdu.

Berúc do úvahy uvedené súd sa stotožnil so záverom, že zaistené množstvo práškoveho materiálu nachádzajúceho sa v zelenej kovovej škatuľke zodpovedá najmenej 14 obvyklým jednorazovým dávkam drogy s obsahom 5 mg absolútneho heroínu vo forme bázy.

Záver o preukázaní viny obidvoch obžalovaných netrpel dôkaznou núdzou, ako to tvrdila obžalovaného Č.. Hoci aj boli vykonané priame dôkazy (výpoveď obžalovaného U. J. P. S.) a nepriame dôkazy (popísané v tomto rozhodnutí - najmä listinné dôkazy), tieto v súhrne poskytli časovú a logickú súvislosť v tom smere, že preukázali spáchanie skutku obžalovanými.

Zhodnotiac vyššie uvedené, bez pochyb vyplynulo, že obžalovaní z hľadiska objektívnej stránky konali spoločne tak, že neoprávnene si zadovážili a prechovávali po akúkoľvek dobu omamnú, psychotropnú látku. Obžalovaní svojím konaním naplnili znaky skutkovej podstaty a dopustili sa zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, zo spáchania ktorého ich aj súd uznal vinnými, pretože neboli zistené ani okolnosti vylučujúce ich trestnú zodpovednosť (nepričetnosť).

III.

Obžalovaný T. U.

Doteraz obžalovaný pracoval aj v spoločnosti V. K. Q., P. D. G., kde k jeho práci nemali výhrady a prácu si plnil zodpovedne. Bol aj nezamestnaný. Je slobodný, bezdetný. Od 14. 11. 2021 vykonáva väzbu v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, kde je správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok dodržiava, príkazy a nariadenia príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže plní. Pri kontakte s ostatnými obvinenými dodržiava zásady slušného správania. Extramurálne vzťahy udržiava s matkou, pracovne zaradený nie je. Nebol disciplinárne potrestaný a ani odmenený.

Obžalovaný bol doteraz osemkrát súdne trestaný. V jednom prípade sa na neho hľadí, ako by nebol odsúdený. Ďalšie nepodmienečné tresty odňatia slobody vykonal. V jednom prípade aj za drogovú trestnú činnosť. Z ostatného odsúdenia Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 4T/80/2017 zo dňa 12. 01. 2018 bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1PP/46/2020 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní troch rokov, t. j. skúšobná doba podmiennečného prepustenia stále plynie do 21. 12. 2023.

Priestupkovo bol postihnutý dvakrát pokutou za porušenie pravidiel cestnej premávky (nerešpektovanie dopravného značenia a nepripútanie sa bezpečnostným pásom ako spolujazdec).

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu či priťažujúcu okolnosť. Podľa názoru súdu obžalovaný sa ku skutku nepriznal, aj keď nespochybňoval, čo sa našlo v jeho vozidle. Priznal, že je užívateľom heroínu. Snažil sa aj liečiť, no doteraz to úspešné nebolo. Hoci bol v minulosti potrestaný, súd to nepovažoval za priťažujúcu okolnosť, pretože vzhľadom na to, že sa skutku dopustil počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, kedy je možné uložiť len nepodmienečný trest, nepovažoval súd za spravodlivé mu takýmto spôsobom sprísňovať a zvyšovať dolnú hranicu trestnej sadzby aj s prihliadnutím na to, že mu v prípade nadobudnutia právoplatnosti hrozí nariadenie zvyšku výkonu predchádzajúceho trestu.

Ako už bolo uvedené, pretože skutok, ktorý je úmyselným trestným činom, obžalovaný U. spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, musel súd ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona.

Poznajúc uvedené, kedy súd neaplikoval ani zvýšenie spodnej hranice, ani zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedeného trestného činu, pretože pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 0:0 a pri svojich úvahách o výške trestu vychádzal z neupravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022, a síce v rozmedzí od troch do desiatich rokov.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného neprichádzalo do úvahy mimoriadne zníženie trestu, zároveň súd považuje trest, ktorý možno uložiť v rámci trestnej sadzby za spravodlivý, nie za neprimeraný. Obžalovaný si musí uvedomiť závažnosť svojho konania, kedy ho neospravedlňuje ani to, že ako konzument drogy odvezie (svojho) predajcu drog, pretože sa nemožno spoliehať na to, že (v tomto prípade) má len veci, ktoré slúžia pre jeho vlastnú potrebu. Má byť nielen obozretný, ale skutočne sa má vyhýbať páchaniu trestnej činnosti alebo sa vystavovať možnostiam, za akých ku jej spáchaniu môže dôjsť, o to viac ak je podmiennečne prepustený. Obžalovaný U. (napriek negatívnej skúsenosti z predchádzajúceho odsúdenia) sa znova dopúšťal drogovej trestnej činnosti. Je pozitívne, že sa snaží liečiť, ale nepostačuje to na zmierňovanie trestu. Na druhej strane, pri určení výšky trestu odňatia slobody súd zohľadnil jednak reálnu hrozbu premeny prechádzajúceho podmiennečného prepustenia, ale tiež aj to, že zaistené množstvo drogy mu nepatrilo a vo vozidle sa ocitla škatuľka až vtedy, keď k nemu nastúpil obžalovaný Č.. Obžalovaný, hoci aj bojuje so závislosťou, má stále šancu zmeniť svoj život a vyvarovať sa najmä situáciám, kedy sa podieľa na trestnej činnosti s ďalšou osobou. Trest nemá byť len represívny, ale má aj vychovávať, vytvárať podmienky pre zaradenie sa do bežného, spoločenského života. Trest nemá byť odstrašujúci a vysoký, ale má vyjadrovať závažnosť protispoločenského konania a potrebu chrániť záujem spoločnosti na riadnom a nerušenom chode. Berúc do úvahy uvedené, súd uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, čo je trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby, v ktorej bolo možné obžalovanému trest ukladať.

Súd obžalovaného U. vzhľadom na charakter a druh súčasnej prejednávanej trestnej činnosti ako aj s prihliadnutím na to, že v predchádzajúcich desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, pre

výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keďže jeho náprava bude takto zaručená.

Zo znaleckého posudku MUDr. Renáty Lóškovej č. 014/2022 vyplýva, že u obžalovaného U. je zistená polymorfná závislosť (porucha psychiky a správania zapríčinené užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok, syndróm závislosti) v pokročilom štádiu a symptomatický abúzus alkoholu bez prítomnosti jednoznačne preukázateľných znakov závislosti (porucha psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu, škodlivé užívanie). Znalec odporučil obžalovanému uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a následne ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Na základe návrhu znalca uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou s tým, že o jeho pokračovaní v inej forme bude možné rozhodnúť až vtedy, keď sa začne vykonávať a bude plniť svoj účel do času, kým u obžalovaného U. nebude postačovať ochranné liečenie ambulantnou formou. Obžalovaný trestnú činnosť páchal v súvislosti s užívaním drog.

Obžalovaný T. Č.

Doteraz obžalovaný pracoval len brigádnicky, sprostredkoval predaj rôznych vecí. aj Bol nezamestnaný. Je slobodný, má jedného dospelého syna. Od 14. 11. 2021 vykonáva väzbu v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, kde nebolo jeho správanie a vystupovanie vždy na požadovanej úrovni. Dňa 21. 01. 2022 neprimeraným spôsobom reagoval na príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže v súvislosti s problematikou vykonávania návštev obvinených a racionálnemu vysvetleniu bol neprípustný. Z pozorovania a zo záznamov v jeho elektronickej karte je zrejmé, že nie vždy je prípustný k rešpektovaniu autorít. Dňa 09. 02. 2022 mal nezhody s iným obvineným, s ktorým bol toho času umiestnený spoločne na cele, čo vyústilo k premiestneniu obžalovaného Č. na inú celu. Momentálne ústavný poriadok dodržiava, príkazy a nariadenia príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže plní. Pri kontakte s ostatnými obvinenými dodržiava zásady slušného správania. Extramurálne vzťahy udržiava so svojou družkou, pracovne zaradený nie je. Nebol disciplinárne potrestaný a ani odmenený.

Obžalovaný bol doteraz osemkrát súdne trestaný. V troch prípadoch sa na neho hľadí, ako by nebol odsúdený. Ďalšie tri nepodmienečné tresty odňatia slobody vykonal. V jednom prípade aj za drogovú trestnú činnosť. Z ostatného odsúdenia Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 5T/56/2018 zo dňa 14. 11. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/10/2019 zo dňa 14. 03. 2019 sa osvedčil po uplynutí skúšobnej doby dňa 15. 03. 2020.

Priestupkovo nebol postihnutý ani raz.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu či priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný vylúčil akékoľvek konanie, ktoré by smerovalo k spáchaniu trestného činu kladeného mu za vinu v obžalobe. Podľa jeho názoru bol len v nesprávny čas na nesprávnom mieste. Vedel, že obžalovaný U. je konzumentom drog, ale myslel si, že už ich neužíva. Hoci bol v minulosti potrestaný, súd to nepovažoval za priťažujúcu okolnosť, pretože buď tresty vykonal, alebo sa na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol.

Poznajúc uvedené, kedy súd neaplikoval ani zvýšenie spodnej hranice, ani zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedeného trestného činu, pretože pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 0:0 a pri svojich úvahách o výške trestu vychádzal z neupravenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. 04. 2022, a síce v rozmedzí od troch do desiatich rokov.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného neprichádzalo do úvahy mimoriadne zníženie trestu, zároveň súd považuje trest, ktorý možno uložiť v rámci trestnej sadzby za spravodlivý, nie za neprimeraný. Nedostatočným sa ale zdá byť trest, ktorého výkon by súd podmiennečne odložil, hoci najnižšia trestná sadzba by takýto postup umožňovala. Obžalovaný Čief nie je ochotný pripustiť si zlyhania a chyby a to, čo sa jemu v živote (zlé) deje, pripisuje na zodpovednosť iným. Čo nie je v súlade s jeho predstavami, neguje. Napríklad, ak sú počas výkonu väzby zaznamenané porušenia, jemu sa stala neprávosť,

lebo bol oklamáný. Nepripúšťa, že by forma jeho prejavu a správania mohla byť neadekvátne. Je podozrievavý, ak súd uvádzal v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 13. 05. 2022, hneď za tým videl nejaký účel, ktorý mal súd sledovať. Ak prokurátor pri oboznamovaní s listinnými dôkazmi skonštatoval, že obžalovaný neodovzdal vzorku moču a nebolo možno mobilné telefóny znalecky skúmať, lebo k nim obžalovaný neposkytol uzamykacie alebo PIN kódy, upresnil, že moč sa mu nedalo odovzdať a vzhľadom na celú situáciu okolo väzby a jeho osoby kódy k telefónom zabudol, len nedávno ich menil. Nepodmienečný trest však nie je nevyhnutné uložiť preto, že sa obžalovaný bráni (aj keď nevhodne a impulzívne), ale preto že sa jedná o osobu, ktorú predchádzajúce odsúdenia nenapravili. Od páchania trestnej činnosti ho neodradili ani predchádzajúce nepodmienečné tresty odňatia slobody a ani tie, ktorých výkon mu bol podmiennečne odložený. Len dňa 15. 03. 2020 mu uplynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, kde uznesenie o osvedčení sa bolo vydané dňa 22. 10. 2020 a po viac ako roku sa dopustí trestného činu, ktorý mu je aktuálne kladený za vinu. Pri výmere trestu súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že spolupáchateľstvo v tejto prejednávanej veci bolo takého charakteru, kedy nemožno skonštatovať, že niektorý zo spoluobžalovaných mal menší alebo väčší podiel na trestnej činnosti alebo by bolo možné z hľadiska charakteru konania a okolností prípadu dospieť k záveru o rozdielnej výmere trestu pre spoluobžalovaných. Trest nemá byť len represívny, ale má aj vychovávať, vytvárať podmienky pre zaradenie sa do bežného, spoločenského života. Trest nemá byť odstrašujúci a vysoký, ale má vyjadrovať závažnosť protispoločenského konania a potrebu chrániť záujem spoločnosti na riadnom a nerušenom chode. Berúc do úvahy uvedené, súd uložil obžalovanému primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, čo je trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby, v ktorej bolo možné obžalovanému trest ukladať.

Súd obžalovaného Č. vzhľadom na charakter a druh súčasnej prejednávanej trestnej činnosti ako aj s prihliadnutím na to, že v predchádzajúcich desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, pre výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže jeho náprava bude takto zaručená.

Zo znaleckého posudku MUDr. Renáty Lóškovej č. 014/2022 vyplýva, že u obžalovaného Č. je konštatovaný symptomatický abúzus alkoholu bez prítomnosti jednoznačne preukázateľných znakov závislosti. Nenavrhuje uloženie žiadneho ochranného opatrenia.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia alebo oznámenia. Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli.

Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.